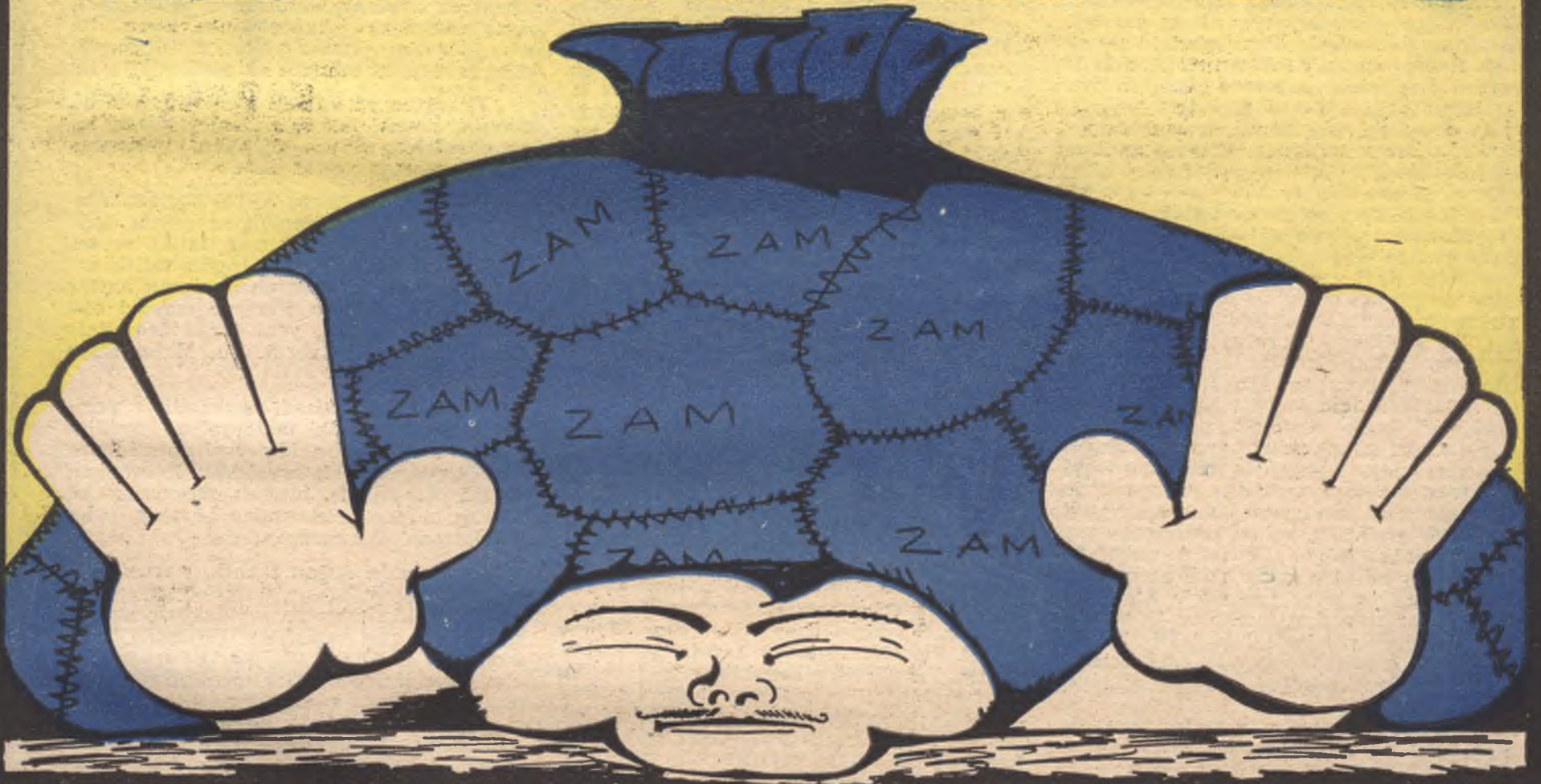

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

ZAMLAR

KİME KÂR SAĞLIYOR

9 HAZİRAN 1970

SAYI: 19

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR..!

119

İdeoloji, gayri insani olunca, cemiyet ve ferdi değiştirme metodu da, zulüm ve kan dökücü olur. Halbuki İslâm inkılabı, en kansız bir mücadelenin örneğidir.

Sol ideolojiler, fert ve cemiyetin buhranlar içinde yok olmasına karşılık, bir fert veya zümre diktatöryasını temin ederler. Hristiyan dünyasında Papa sınıfı, Yahudilikte Haham sınıfı, Komünizmde Komünist partisi, Kapitalizmde patron sınıfının diktatörlüğü doğar. Bu diktatörler, hayatlarının devamını, buhranın devamında görürler. Cemiyet ve ferdi gözyaşı, kanı ve ızdırabı bu diktatörlerin zevkli adası olur. Buhran gitikçe büyür.

Bu ifâdeleri müşahhaslaştıralım:

Hristiyan ideolojisi, insan yapısının zarûretlerine uymamaktadır. Kâinatın sâhibi Allah (C.C. 1, Hind ve Yunan felsefesinin anlayışına bulanmış olarak, ifâde etmektedir. Teslim adını taşıyan ikide, gayri-ilmî ve realiteye aykırıdır. Bu inanç, zarûri olarak, kul olan Hz. İsayı da ilahlaştırmaktadır. Buradan, Hz. İsânın, insanlığın günahları için kefaretiler olarak kendini fedâ ettiği tezine varılmaktadır. Bu da, insanın zarûri günahkârlığı, yani Hz. Ademden beri genler vasıtasıyla idikâl eden günah teorisine dayanmaktadır. Dünya, Hristiyanlığa göre, zindandır. Dünya hayatına hiç itibâr etmemeli, ruhun tasfiyesine gayret etmelidir. Dünya, kirlidir, zararlıdır. Dünyadan, vebadan kaçır gibi, kaçmalıdır. Bir lokma, bir hırka insan için kâfidir.

Bu zararlı tezler, İncilin ve Kilise tâlîmatlarının ifâdesi ile sâbitdir. Hiç bir izah-ı lüzum görülmeden ifâde edebiliriz ki, bu tezlerle dayalı ideoloji, sakatdır ve gayri-insanidir.

Yahudilik ise, daha başka temellere dayanmaktadır. Allah inançları, ifhisarcı bir Allah

telakkisine dayanır. «Yahova sadece Yahudiliğin Allahıdır. Dünya Yahudiliğin efendiliğini kabul etmelidir. Yahudi, üstün millettir. Diğer milletler insan sayılmaz. «Yahudiliğin muhtelif doktrinlerinin birleştiği ana tezler bunlardır.

Bu da göstermektedir ki; Yahudi ideolojisi gayri insani bir ideojidir.

Avrupa tarihinde Yunan felsefesinin her türlü kavgada bir mesnet olarak kullanıldığını görürüz. Yunan felsefesi de, ana hatları itibarıyla kâinatı bir sebebe irca' eder. Kâinatın yaratılışını sebepleştirir ve şirke düşer. Bu vasfı, onu materyalist veya ruhcu istikametde bir kâinat-hayat izahına götürür.

Aklın zaafalarını aksettiren bu vehimlerin sistemleşme denemeleri, tatbikatda sefi, dejenere, ahlâksız, hayâ duygusundan mahrum fert ve cemiyetleri yetiştirir. Yunanın altın-çağı dedikleri çağ, gerçekte sefalet ve sefahatın şahikaya ulaştığı çağdır. Bu hususta Eflatun'un Şölen isimli kitabını okumak kifayet eder. Ayrıca, o

çağ Atina'sının içtimai yaşayışına dikkat etmek Yunan felsefesinin ne olduğunu gösterir.

Felsefe, cemiyet yaşayışında liberal veya halkçı demokrasiyi tatbikat alanına soktu. İlk komünist ve liberalist devletcik nümunelerine eski Yunanda rastlarız. Bunlar Atina ve Isparta'dır. Bütün Avrupa tarihi boyunca, hristiyan ve yahudi ideolojileri arasındaki savaşta Yunan felsefesi bir âlet olarak kullanılmıştır. Kilise bazen Aristot'a, bazen Eflatun'a dayanmıştır. Kilise karşısındaki ihtilâl partileri ve Yahudilik ise, yine Yunan'ın değişik filozoflarına zaman zaman dayanmıştır. Bütün Avrupa tarihi boyunca meydana gelen, zulüm ve vahşet bu iki ideolojinin çarpışmasının neticesi olmuştur. Bu iki ideolojiden biri nerede zafer temin etmişse, orada huzur bitmiş; kin, nefret ve her türlü zulüm görülmüştür.

Yahudilik, kendi vatanında dahi; ihtilâllerin, isyanların, en vahşi zulümlerin müsebbibi olmuştur. Tevrat'ın ifâdeleriyle sâbittir ki; Hz. Süleyman mabedi kısa zaman içinde oğlancılık, fuhuş ve her türlü gayri ahlâkî faaliyetin yatağı olmuştur. A mos kitabı Yahudiler arasındaki adaletsizliğe hücumlarla doludur. Yahudilik kendi içinde, en alçakça zulümleri irtikâb etmektedir. Nitekim Yahudilik, kısa bir zaman sonra ikiye ayrılıp, serefsiz bir esarete defaatle düşmüştür. Bâbil, İran, Roma esâret devirleri hep bu tarzda gerçekleşmiştir. Yahudilik, eline iktidar geçince, bunu tam bir zulüm makinası haline getirir. Yemen'e bir vakit hâkim olan Yahudiler, Yemen'de taş taş üstünde bırakmadılar ve korkunç bir zulüm yaptılar.

Hristiyan ideolojisi ise, İslâma yönelen kinini haçlı seferleri haline getirdi. Milyonlarca insanı taassubla hareket ettirdi ve sayısız insanı şerefsizce katletti. Hristiyan ideolojisinin ilk olmayan bir vahşetini hatırlatalım. Haçlı sürüleri Kudüs'ü zaptettiklerinde, Müslüman vücudu kızartıp yediler. Krallarının sofrasında en itibarlı yemek tereyağında kızartılmış Müslüman başı idi. Dünya bundan daha alçakça işlenen zulümlere sahne olmamıştır. Dokuz asır evvel meydana gelen zulüm, bugün daha başka şekiller altında yapıyor. Bu şekilleri ileride tetkik edeceğiz.

Hristiyan ideolojisinin doğurduğu buhran, sadece İslâm memleketlerinde tesir göstermedi. Bizzat Hristiyan camiasını korkunç faciaların içine attı.

Haçlı seferleri faciasından sonra, Papalık reaksiyonlarla karşılaştı. Avrupa'da, Papa otoritesinden sıyrılmak isteyen milletlere karşı giriştiği zulüm İngiliziyon adını alır. İnsanlar en alçak işkencelere uğradılar. Milletler birbirini yediler. Bu, Pa-

palık ile Kralların savaşını meydana getirdi. Hristiyanlığa karşı reaksiyonlar, sağ ideolojiye dayanmadıklarından, yeni reaksiyonları davet ettiler. Avrupa'da papalık ve onun safındaki kuvvetler ile düşman kuvvetleri arasında ilim, felsefe, siyaset, iktisat ve askerlik alanlarında şiddetlenen savaş engizisyon işkencelerinin, isyan teşebbüslerinin, Avrupa milletleri arasındaki iç savaşların tohumu oldu.

Hristiyan ve Yahudi ideolojilerinin hâkimiyet savaşı, Avrupada milyonlarca insanın sefalet, ızdırıp ve ölüm çukuruna yuvarlanmasına vesile oldu.

Rönesans, Reform ve bir kaç asır sonra Fransız ihtilâli ideoloji savaşının değişik isimleri oldular. Fransız ihtilâli ve ondan bir asır önce yapılan İngiliz ihtilâlleri, Papalığın hakimiyetini ehemmiyetli ölçüde sarstı. Hristiyanlığın fikri ve manevi otoritesinin sarsılması, yeni bir ideolojinin gelişmesine imkân verdi. Bu, Materyalizm idi.

«İnsan, bir iktisadi hayvandır» prensibi birbirine zıt iki materyalizm şekline vücut verdi. Ferdin Materyalizmi: Liberalizm. Cemiyetin Materyalizmi: Komünizm. Bu iki cereyan da, insanın ekonomik bir hayvan olduğu noktasından hareket eden gayri insani iki cereyandır.

Avrupa'da doğan teknik, Avrupa milletlerinin istihlalarının tatmin vasıtası oldu. Sakat ideolojilerin, en büyük insan imkânları ile canavarlaştığı Avrupa, bütün dünyanın istilâsına yöneldi. Dünyaya hâkim olma ihtirası farklı ideolojilerin çarpışmasını zaruri kıldığından, üç asırdan beri dünyanın fethinde birleşen kuvvetler daha sonra birbirlerine hücum etmekte- dirler ve bu çatışma buhranı daha da artırmaktadır.

Osmanlı imparatorluğuna karşı birleşen sol ideolojiler, kazanılan toprağın ve ya imkânların paylaşılmasında çok kere anlaşamamışlar ve kendi aralarında harb lere yönelmişlerdir.

1. Cihan Harbini bu yönden etüd edebiliriz. 1. Cihan harbinin evvelinde dünya, İngiltere, Fransa, Rusya, Amerika arasında bölünmüş gibi idi. Fakat hazırlıklarını tamamlamış yeni bir sol kanat ortaya çıkınca denge bozuldu. Bu kuvvet Almanya devleti idi. Dünya hâkimiyetinde kendisi de bir pay istiyordu. Gayesi; mukaddes Roma - Germen imparatorluğunu yeniden kurmaktı. Sol ideolojiler arasındaki kavga şiddetlendi ve nihayet harb haline geldi.

Beynelmillel Yahudilik, Filistin'de bir vatan istiyor, bunlardan ayrı olarak ve beynelmillel plânına uyarak, Rus otokrasisinin ve Osmanlı imparatorluğunun yıkımını arzu ediyordu.

(Devamı var)

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık sivasî MİLLÎ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı 19

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

Fiatı : 150 kuruş

Dizgi

SEN - AL MATBAASI

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.S. Cağaloğlu İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

MİLLÎ CEPHE PRENSİPLERİNDE HATALARIMIZ

Türkiye'nin bugünkü şartları içinde, elzem olan «millî cephe»dir. Türkiye'de millî kuvvetlerin bütün gücü Türkiye'yi, yok oluşa giden yıkılıştan kurtarmağa yetmeyecek kadar zayıf ve cılızdır. Tütünün birleşmesi bile zaferi katı olarak getirmeyecektir. Çünkü bütün bir milleti teşkilâtlayan, köy ve mahalle odaları yıkılmış, loncalar ölmüş, fikri ve ruhi eğitim yuvaları ilga edilmiştir. Uzun zamandan beri de, bu millî teşkilâtların yerine yenilerini koymak mümkün olmamıştır.

Türkiye'de teşkilâtlar henüz kitle ile sıkı bağlar kurup, disiplinli güçler haline getirememiştir. Teşkilâtlar derinlemesine sığ olduğu gibi, yatay olarak da parçalı bulunmaktadır.

Türkiye'de anti komünist, anti slyonist ve aleyhine akla gelmedik bühtanları sıralayanlık, çerçevesi içinde tarif edebileceğimiz bir gerina ve bühtanlarına ve düşmanlıklarına sükut rı itibariyle farklılık yoktur. Bu gruplar belli prensiplerde anlaşmış bulunmaktadır. Ancak aralarında metod, teşkilâtlanış ve mücadele tarzı itibariyle ayrılıklar vardır.

Bu ayrılıklar grupların hususiyetlerini teşkil etmektedir. Bu hususiyetler islamın esaslarına muhalefet ifade etmediği müddetce muhtemeldir. Hiç bir zümre sadece kendisinin haklı, başkalarının ise külliye haksız olduğunu ilân iddia edemez. Buna hakkı yoktur. Aynı cephenin fertleri arasında düşmanlık değil; ihtilâf vardır. Ve bu da tabiidir. Zira ihtilâfta rahmetin var olduğu ifade buyurulmuştur.

Ancak ihtilâf, bu müsamaha hududunda rahmet olarak tecelli eder. Gruplar arasında taassubu tahrik ederek, düşmanlıklar ihdas etmek, sadece düşmanın oyununa gelmek demektir. Zira parçalanmamızda ve döğüşmemizde düşmanın menfaati vardır. Beraberlikte ise milletimizin menfaati vardır.

Ne yazık ki faal gruplar arasına, fitne ko-parmak, kardeşi kardeşe vuruşturmak üzere ajanlar yerleştirilmiş bulunmaktadır. Her grubun nabzına göre şerbet vermeyi bilen bu adamlar, grup taassuplarını harekete geçirerek, ihtilâfları düşmanlığa çevirmek için var güçleri ile çalışmaktadırlar.

Tarihe göz atıldığı zaman görülür ki, müslümanlar arasındaki kanlı kardeş kavgaları münafıkların ektiği zehirli tohumların yesermesi ile meydana gelmiştir. Hz. Ali ve Hz. Talha, Hz. Zübeyr arasındaki ihtilâfları bütün ihtilâflar gibi körükleyip düşmanlığa dönüştürenler, daima münafıklar olmuştur. Hz. Ali ve Hz. Talha arasında yapılan birleşme anlaşmasını da bozmak için, iki taraf ordusuna sızmış münafıklar, kavgayı başlatmışlardı. Neticede müslümanlar parçalandılar ve kardeş kanı aktı.

Bu elim hadiselerden biz ders almalıyız. Sağ cephe mevcut gruplar için ilk yapılacak iş, otokritiktir. Başkasını ithamdan önce kendimizi muhasebe ve murakabe etmeliyiz. Hiç bir grup kendi kliğine mensuptur diye, bir ferdin başkaları aleyhinde bühtanda, iftirada bulunmasına fırsat vermemelidir. Eğer o günahkâr yalancı, ihanet ve iftirasına devam ediyorsa, ferdin mensup olduğu grup ferdi, tecziye etmeli ve gerekiyorsa teşhir etmelidir ki fitnenin başlatıcısı olmasın.

Ayrıca, bir grubun diğer grup aleyhine düş-

manlığını doğuran, duydukları haberleri tahkik etmeden kabullenmeleridir. İslâm'da ise hüsnü zan asıldır. Zannın ardınca gitmekten men olunmuştur. Zira duyulan haber bir fasığın haberi de olabilir. O haberi getiren kötü bir niyetle gelmiş ve haberi yaymış olabilir. Gerçek mü'mine düşen başkası aleyhine söylenen ve tahrike yarayan haberlere ve haberciler inanmamak, kimden duyduğunu, kimin sözü olduğunu tahkik etmek vazifesidir. Bunu yapmıyorsa, vazifesini yapmamış, haksız yere kardeşinin günahını yüklenmiş ve öñü alınmaz bir fitnenin başlamasına yol açmış olur.

Ancak bütün bunlar temenni sadedinde de kalabilir. Sağ cepheyi birleştirmek elbette mühim vazifedir. Ancak aralarına, kendileri gibi düşünen kardeşlerinin aleyhine tahrikler yapmaktan başka işi olmayan fertleri himayede devam ederlerse, kendi namlarına başka gruplar aleyhine akla gelmedik bühtanları sıralayan adamlar tecziye edilmezse ve polis ajanlarının cirit atmasına imkân verilirse, millî cephe sadece hayalden ibaret kalır.

Millî cephenin kurulması ancak ihtilâfları düşmanlığa dönüştürmeğe mani kesin tedbirlerin alınması ile mümkün olabilir. Millî cephenin kurulması ve kuvvetlendirilmesi şüphesiz ki, Türkiye'nin kurtuluşu için vazgeçilmez şarttır. Şimdiye kadar aleyhimize söylenmedik lâf bırakılmasa bile, millî cepheyi toplamak ihmal edilmeyecek vazifedir. İyi bir fikir, iyi bir hareket her zaman kolaylıkla kabul edilmeyebilir. Bütün büyük peygamberler, veliler, alimler ve doğru fikir sahipleri, derece derece muhitlerinin tepkisi ile karşılaşmışlardır. Maddî ve manevî sıhhati tam olmuş bir cemiyette, iyi, doğru ve güzel fikir ve hareket, haset değil, gıpta uyandırır. Biz ise buhranın çukuru batırılan cemiyetimizde herkesin alkış gürtültüleri ve yaşa sadaları arasında ilerleyeceğimizi düşünmemeliyiz. Daima kıymetli fikirler, sonradan takdir edilmişlerdir.

Hareketlerimizde meydana gelebilecek haklı uyarmalardan çok, yersiz, seviyesiz iftiraların fıslıtsı; bunu düşündürmelidir. Millî cephe içinde kendilerine imkân arayan ajanların iftiralarına ve bühtanlarına ve düşmanlıklarına sükut ile mukabele etmemiz hizmetimizin cephemiz tarafından anlaşılabileceği gibi bir hayale dalmamız, büyük bir zaftır. Tekrarlamamalıyız. Gereken cevabı vermeliyiz. Ve ilân edilen millî cephe programına herkesin, heyecanla sarılacağını zannetmemeliyiz. Endülüs, İspanyol atlılarının ayakları altında çiğnenirken, kol gezen fitne İspanya müslümanlarını, parçaladıkça parçalıyor du.

Yıkılan Selçuklu İmparatorluğunun bakiyesi üzerinde, parçalanmış Anadolu toprakları üzerinde beylikler türedi. Ancak bu beylikler arasında en imanlı, en cesur, en liyakatli olan, fakat en küçük görünen Osmanlı beyliği Anadolu'da birliği kurdu ve koruyabildi. Bu beylik birleşme için bütün diplomatik imkânları kullandı ama, ihanete düşenlerin ihanetini ortadan kaldıracak mücadele yolunu seçti. Hiyanet hançerlerini bileyenleri affetti. Bizans'ın küfrünü ve zulmünü yok etmek için gayretini artırdı. Bizans'la yaptığı kavgada, arkadan hançer vuran, gözü ihtirasla dönmüş gafilleri de defaatle affetti.

Bu volu takip edeceğiz

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

HAVA KUVVETLERİNİN 59. YILDÖNÜMÜ

ORDU VE MİLLÎ HARP SANAYİMİZ

Bundan evvelki sayılarımızda jeopolitiğimiz ve nükleer sanayimizin gelişebilmesi için NATO'da kalma meselesine temas etmiştik. Bugün dünya milletleri fiilen iki paktın uhdesinde bulunmaktadır. Komünist ülkelerin birleştiği Varşova Paktı ile, Batılı ülkelerin ve memleketimizin de içinde bulunduğu NATO Paktı.

KOMÜNİSTLER NATO'YA NEDEN KARŞI?

Komünist hareketler Nato'dan ayrılmamızı devamlı tahrik etmektedirler. Nato'dan çıkmamız halinde durum ne olacaktır? Elimizdeki son derece mahdud imkânlarla ve M-1 piyade tüfekleriyle Nükleer harbin uzun menzilli roketlerine cevap verebilir miyiz? Açıklanması gereken hususlar, cevap verilmesi gereken sualler bunlardır.

Nitekim Hava Kuvvetleri Komutanı sayın Orgeneral Muhsin Batur, hava kuvvetlerimizin 59. kuruluş yıldönümü münasebetiyle düzenlediği basın toplantısında bu sorulara dikkat çekmiştir.

Bilindiği gibi komünist hareketlerle bir memleket, evvelâ anti-komünist bütün ittifaklardan çözülür.

Bütün ittifaklardan çözülmüş olan bu ülkeler, süratle demirperde ittifakına alınırlar. Orgeneral Batur bu hususa temas ederek aynen şöyle demiştir:

«Dünyadaki milletler, kolektif ya da tarafsız olmak üzere iki bölüme ayrılmışlardır. Kolektif bölümden milletler de Doğu ve Batı bloku olmak üzere iki bölüme ayrılmışlardır. Biz bugün kendi gücümüzle bulunduğumuz bölgede yaşayabileceğimiz kanısında değiliz. Bu nedenle, bu gün için NATO'dan ayrılmamız mümkün değildir.»

İkili anlaşmalar ile ilgili yazımızda Nato çerçevesi dahilinde verilen silahların modellerinin çok eski olduğunu belirtmiştik. Gerçekten de Batur'un demeci sözleştiklerimizi doğrulamakta «Vietnam'da kullanılmış uçakların bize satıldığını» açıklamaktadır.

MİLLÎ SANAYİ ZARURİDİR

En eski bir uçak modelinin dahi (mesela C 54) 4 milyon lira değerinde olması ideolojimizin emrindeki millî harp sanayimizin hiç vakit kaybetmeden teşkiline girişmesi ve girişilmesi için bütün imkânla-

rın seferber edilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Dünya toprakları üzerinde mühim bir stratejik mevkiye sahip oluşumuz nükleer harp sanayiine gereken ehemmiyetin verilmesini kendiliğinden ortaya sermektedir. Dünya güçlerinin 111. bir dünya harbinde ağırlıklarını teksif ettirecekleri merkezlerin başında şüphesiz boğazlar gelmektedir. Uçaksavarlar ve diğer nükleer silahlarla teçhiz edilmiş ve hava kuvvetleri ile desteklenen Çanakkale ve İstanbul Boğazı'nı geçmek imkânsızdır. Ne var ki, uzun menzilli ve atom başlıklı jüpiter 23 füzele rinin Rusya'nın tehdidi ile topraklarımızdan sökülüp götürülmesi, boğazlarımızı esaslı bir destekten mahrum etmiştir. Su an elimizde bulunan kısa menzilli roketlerin de herhangi bir tehdit karşısında rahatlıkla sökülebileceği göz önüne alınırsa ne Amerika'nın, ne de asırlık düşmanımız Sovyet Rusya'nın dostumuz olmadığı görülür.

Bu noktada sayın Deniz Kuvvetleri Komutanımız Oramiral Celal Eyicioğlu'nun cidden çok mühim demeçlerini aşağıya almakta büyük fayda mülâhaza ediyoruz. Sayın Eyicioğlu demecinde «İttifaklar ne kadar sağlam yapılırsa yapılsın kendi öz benliğini müdafaanın tek yolu yine milletlerin kendi gücü olacaktır... Dostlar bir gün düşman olabilir...»

Hava Kuvvetlerimizin kuruluş yıldönümünün de komünistlere çatan Orgeneral Muhsin Batur.

NEDEN NATO'DA KALMALIYIZ?

Bu gün Nato ittifakı dahilinde kalmamız zarurîdir. Zira ağır harp sanayimiz ve tezgâhlarımız hemen hemen yoktur. Nükleer bir harbin yaratacağı felâket büyüktür. Ve böyle bir felakete ancak nükleer silahlara malik olmakla mani olunabilir. Gerçekte Amerika bizim dostumuz değil sadece müttefikimizdir. Hem öyle bir müttefik ki, son Kıbrıs buhranı sebebiyle vuku bulan kritik ortamda açıkça Yunanistan'ı desteklemekte bir beis görmemiştir. Rusya'ya gelince, Çar Petro'nun emeli boğazların, Ermeniler için istenilen toprakların hayalleri şimdi de Kosigin'in hafızasında tütmektedir. Ve el'an tazeliğini kaybetmemiştir. Sadece ideolojik yapımız bile, Rusya'yı asırlık düşmanlarımızın başında getirmektedir. Kaldı ki Rusya ile aramızdaki asırlık ihtilâf ideolojiktir ve çarpışmalardan çok zayıf verdiğimiz de vakıdır. Demek ki ideolojisi bir olmayan milletlerin kardeş olması, imkân sınırını aşmak tadır.

Sayın Batur ve Eyicioğlu'nun mütalealarını bu açıdan görmek icab eder. Milletimizin ve vatanımızın selametini ve bugünkü durumunu anlatmak bakımından bu demeçler ehemmiyet kesbetmektedir.

Eskişehir üssünden havalanan jet uçaklarımız, Diyarbakır'dan semalara yük selen tayvarelerimize, yüksek oktanlı benzinin bir gün Amerika tarafından verilemeyeceği daima hatırd tutulmalıdır.

Komutanlarımızın millî ızdırabımızı belirten demeçleri bütün inanan, milleti seven insanları bu meselede düşünmeye sevk etmiştir. Ve kendi millî ızdırablarını komutanlarının ağzından işitmeleri sevinç verici olmuştur.

Milletçe felâketlerle karşı karşıya kaldığımız zamanlarda, ordunun yiyecek ve cephané sıkıntısı çektiği anlarda Anadolu kadınlarının sırtlarında mermi koanlarını ve yiyecek çuvalarını cepheye taşıdıkları kolay kolay unutulmayacaktır. Hava kuvvetlerimizin maddî gücü milletimiz tarafından elbetteki desteklenecektir. Bu millî bir vazifedir. Zira millet iyi bilmektedir ki, hayatının idamesini kesinlikle darbelemek isteyen komünizm ve mason kozmopolitizmine karşı durabileceği tek gücü ordusudur.

ORHAN KEMAL SOFYA'DA ÖLDÜ

Solcu yazarlardan Orhan Kemal geçtiğimiz hafta (2 Haziran 1970) Bulgaristan'da ölmüştür. Romancı ve hikâyecisi Orhan Kemal üç yıldan beri çeşitli hastalıklardan rahatsızdı. Geçen yıl, sol bir ideolojiye sahip olduğundan dolayı «Sovyet Yazarlar Birliği»nin davetlisi olarak Moskova'ya gitmiştir. Son yıllarda Türkiye'deki solcu yazarların eserleri, Rusçaya çevrilmeye başlanmıştır. Bunların eserleri edebi bir değere sahip olmaktan ziyade sosyalizmin propaganda broşürlerini hatırlatmaktadır. Zaten sosyalizm kültürel bütün değerleri yansıtan bir izahla iktisada dayandırır.

Orhan Kemal Rusya'da komünist yazarlar birliği toplantılarına iştirak etmiş sonra da Moskova'daki Kremlin Hastahanesine yatmıştır.

Sanki Türkiye'de ve Avrupa'da doktor yokmuş gibi Kremlin Hastahanesine yatan Orhan Kemal, bu firsatla eserlerinin Rusçaya tercümesi ni ve neşrini sağlamıştır.

Bu sene ise Bulgaristan ve Romanya «Komünist Yazarlar Birliği»nin davetlerine mazhar olmuştur (!) Böylece Orhan Kemal Türkiye'deki sosyalist yazarlara, demirperdeden talimatlar getirip, götürün turist görünümlü haberciler durumuna gelmiştir. Solcu romancının hür dünyaya düşmanlığı o derece fazladır ki o, Bulgaristan'a son gidişinde Sofya hastahanesine yatmış ve komünist ülkelerde şifa aramıştır. Orhan Kemal'de ruhi deprasyonlar meydana getiren sosyalizm, onu kalp rahatsızlıklarına itmiş ve komünist bir ülkede can vermesine sebep olmuştur. Sosyalizm insanın tabiatına zıt bir ideoloji olduğundandır ki nice Orhan Kemalleri yere sermiştir.

Yıllardan beri edebiyat sahasında çeşitli eserler veren Orhan Kemal taşıdığı gayri millî düşünceden dolayı defalarca hapis hanelere düşmüştür. Sosyalizmi Türkiye'ye hücre çalışmalarıyla sokmaya çalışan gizli komünist partisi ayrıca edebî çalışmalara el atmıştır. Edebiyatın

tümünün roman, hikâye ve tiyatro gibi sahalarına yerleştirdikleri güdümlülerin, bizzat kendileri tarafından yapılan şişirme propagandaları, bunların halk nazarında edebiyatçı (!) olarak lânselerini sağlamıştır. Halbuki bu şahısların gayesi edebiyat, roman, hikâye olmayıp bu vasıtalarla Türkiye'de sosyalizmi nasıl anlatabiliriz meselesidir.

Orhan Kemal, Nazım Hikmet'in en yakın dostlarından birisidir. Bur sa cezaevinde 1940 yılından sonra beraberce yatan bu malum şahısların düşüncesinden millete ne hayır gelir. Nazım Hikmet Rusya'yı görmüş, yabancı dil bilen bir komünist olarak Orhan Kemal'in daha iyi yetişmesini sağlamıştır. Orhan Kemal o yıllardaki hatıralarını eski yön mecmuasının sayfalarına aktarmıştır.

1914 yılında Adana'da dünyaya gelen Orhan Kemal eski Adalet Bakanlarından Avukat Abdülkadir Kemali'nin oğludur. Bu şahıs birinci Türkiye Büyük Millet Meclisinde Kastamonu mebusluğu yapmıştır. Ayrıca eski malum partilerden Ahalî Fırkasının şurcusudur.

Sofya'da ölen Orhan Kemal, Bulgaristan Yazarlar Birliği tarafından Edirne'ye getirilmiştir. Getirenler arasında Bulgar Yazarlar Birliği mensupları vardır. Edirne'den Orhan Kemal'in cenazesini almaya Necati Cumalı, Türkiye Sanatçılar Birliği Başkanı Orhan Arıburnu ile sekreter Hayati Asilyazıcı gitmişlerdir. Kendisi inançsız olduğu halde Şişli camiiinde namaz kılınmış ve Zincirlikuyu mezarlığına defnedilmiştir.

Eserlerinde şairlerin kenar mahallerini ve işçi mahitlerini ko nu etmiştir. Hikâyeciliği üzerine Moskova'da bir doktora tezi hazırlanmış olup, Türkiye'de sosyalizm uğruna verdiği mücadele bol bol öğülmüştür. Baba Evi, Avare Yıllar, Vukuat Var, Yetmiş İkinci Koğuş, Gurbet Kuşları eserleri arasındadır.

TÜRKÇENİN DEVLET DİLİ OLUŞU VE YUNUS EMRE

6 Haziran 1970 günü Karaman'da Türkçe'nin devlet dili oluşunun 693. yılı, törenlerle kutlanmıştır. Bu törenler on yıldır yapıp gelmektedir. Türkler Anadolu'ya geldikten sonra İslamiyetle Urumellerine yaya bilmek aşkıyla dolup taşıyorlardı. Onlar İstanbul'un fethini ta o yıllardan düşünmeye başlamışlardı.

Fakat Ortadoğu'da İran'ın kültürel hakimiyeti, bazı gayri İslami cereyanların türemesine sebep olduğu gibi Anadolu Selçuklu devleti üzerinde dil ve edebiyat sahalarında menfi tesirler meydana getirdi. Karamanoğlu Mehmet XIII. yüzyılda İran'ın bu tesirini ortadan kaldırdı. Bundan sonra Anadolu Beylikleri çevresinde İslami - Türk Edebiyatı yavaş yavaş teşekkül etmeye başladı.

Karaman'a her yıl Türk Dili günleri ve tarihçileri gelip kutlama törenleri yaparlar. Türk Dil Kurumu ise bu yıldönümünü istismar edip Türkçeyi özleştiriceğim diye aslı hüviyetinden uzaklaştırmaya çalışır. Bu günde, millî kültüre düşman olan solcular da aşırı şekilde Türkçe'ye bağlılık gösterilerine kalkarlar.

Türkçe'nin devlet dili oluşunun 693. yıldönümünde mesut bir tesadüf olarak Yunus Emre törenleri de yapılacaktır. Geçtiğimiz günlerde Eskişehir'de yeni kabrine nakledilen Yunus Emre'yi bu yönleriyle değil de onun Allah'a olan sevgisi, İslam'a bağlılığı ve müttakiliği ile tanımak lazımdır.

Zira Yunus Emre asırlar geçmesine rağmen ilâhileriyle hâlâ milletimizin kalbinde yaşar.

Türkiye nereye götürülüyor ?

Şu anda herkes bu sorunun cevabını istiyor. Son yıllarda büyük şehirlerimizde meydana getirilen üniversite hadiseleri esnafın ve her türlü meslek sahibinin huzurunu kaçırmıştır. Milletin kendi oylarıyla iktidara getirdiği hükümet acaba neden bu hadiseleri önlemek için sağlam bir mücadeleye girmiyor.

Bu noktada iki ihtimal belirmektedir.

Ya hükümet son derece acizdir veya bu tip anarşist gösteriler Avrupa ülkelerinde de yapıldığına göre bizde de yapılıp ve millet bu tip gösterilerin demokratik rejim icabı olduğunu ağır ağır idrak etsin.

Her şeyden evvel hükümet, basındaki reis hariç ne yapacağını bilip bir gruba değildir. İktidar Süleyman Demirel'in tekelindedir. Hal böyle iken Türkiye'deki anarşiden mesul olarak kimi aramak gerekecek?

Anarşi hareketlerinden millet otduğu kadar Cumhurbaşkanı ve kuvvet komutanları da artık huzursuz olmaya başlamışlardır. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın geçen hafta yaptığı temaslar doğrudan doğruya bu meseleye dayanmaktadır.

Herkesin kafasında ne oluyor nereye gidiyoruz soruları sağlam bir cevap beklerken Başbakan her zamanki haliyle «hiç bir şey yok, merak etmeyin» deyip savuşturmaya kalkıyor. Son günlerdeki siyasî temaslar, haklı olarak bütün milletin kafasında çeşitli ihtimalleri doğurdu.

Cevdet Sunay'ın Ankara Üniversitesi rektörü, Türkeş, İnönü, Turan Feyzioğlu ve Genelkurmayda kuvvet komutanları ile mutad olmayan görüşmeleri, Türkiye'nin kaderi ile ilgili meselelerin enine boyuna tartışıldığına kâfi sebep teşkil etmez mi?

Süleyman Demirel üstünü örtmeye çalışsa da, Türkiye'de solun meydana getirdiği silahlı terör hareketlerinin nasıl önleneceği hususu askerî çevreleri de meşgul etmektedir.

Bunun nasıl önleneceği ise çeşitli ihtimallere bağlanıyor.

Sol çevreler «Yahya Han Formülü» olarak bilinen «Siyasî iktidarın güçsüzlüğünü kabul edip, idareyi orduya isteyerek devri» görüşüne ihtimal veriyorlar. Millî Güvenlik Kurulu'nun üniversite hadiselerini sert bir dille tenkid eden bildirileri ve Kara Kuvvetleri Mahkemelerinin komünist anarşistler ve Doğan Avcıoğlu hakkında çeşitli davalar açması bu ihtimali kuvvetlendiriyor.

Komünistler bu hadiselerden sonra orduyu ve Millî Güvenlik Kurulunu açıkça tenkit ederek karşılarına almışlardır. Zaten komünistler millî orduların tasfiyesi ile boş-

lan yere, komünist eşkiyalardan kurulu «Halk ordusu» tesisi gayretindedirler. Solcuların orduyu ortak cepheye alma gayretleri Endonezya, Pakistan, Kamboçya, Vietnam ve Yunanistan gibi memleketlerde iflâs etmiş vaziyettedirler.

Fakat Türkiye'de komünistlerin silahlı tecavüzlerinin nasıl durdurulacağı hakkında ileri sürülen fikirlerin ne derece isabet kesbettiği meçhuldür.

Süleyman Demirel, huzurun tesisi için cemiyetler kanununun değiştirilmesini kâfi görür gibidir. Unutulmasın ki bugünkü cemiyetler kanununda da siyasetle istigal yasaktır. İleri sürülen palyatif tedbirlerle bu anarşi önlenemez. Her şeyden önce anarşinin, millete düşman olan gayri millî ideolojilerin tahakküm arzusundan doğduğunu kabul etmek gerekir. Milleti yok etmek isteyen sol bir ideoloji ve onun militanları ile yapılacak mücadeleyi sağlam temellere dayandırmak icabeder. Rus kızılordusu ile yapılacak mücadele, onun Türkiye'deki ajanlarıyla da aynen yapılacak demektir. Yoksa düşmanın dıştan yardımlarla beslenmesinde, onun demokrasi kılıfı altında gizlenip palazlanmasına göz yumulmuş olur. Öyleyse siyasî iktidarlar sol ve onun militanlarıyla ideolojik bir mücadeleyi esas almalıdır. Mücadeleyi bu şekilde kabul etmeyen her iktidar komünistlerin bilerek veya bilmeyerek ağına düşer.

Sol tecavüzlerin önlenmesinde ikinci bir husus parlamentonun bazı yetkilerinin Millî Güvenlik Kurulu'na devri görüşüdür. Bu ise küçük çapta da olsa bir anayasa değişikliği ni icab ettiriyor. Özerk müesseselerin (radyo, danıştay, yargıtay, üniversite gibi) vazifelerini layıkıyla yapmalarını Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ı epeyce düşündürmüştü olsa gerek. Bu müesseseler milletin, siyasî iktidarların ve ordunun mura kbesinden tamamen uzak, devlet içinde devlet gibi hareket etmekte dirler. Masonluk bu müesseselere sızmış olduğundan, siyasî iktidatını özerk müesseselerde serbestçe yürüt mektedir.

Vazifesini layıkıyla yapmayıp ve anarşiye bile bile fırsat veren bu kurumlara siyasî iktidarların müdahale yetkisi olmadığına göre bu görev Millî Güvenlik Kurulu'nun sırtına yüklenecek demektir. Bu esasla da gizli bir darbedir.

Komünistlerin anarşist tutumu bu tip emir ve yasaklara bağlanarak önenebilir mi? Yukarıda ifade ettiğimiz gibi mücadeleyi solun ideolojisine karşı esas almalıdır. Mücadelenin kaynağının bu milletin ideolojisi olduğunu, dayanağın bizzat millet olduğunu bir an dahi akıldan çıkarmamak icabeder. Mücadele Millî Güvenlik Kurulu ile Komünist eşkiyalar arasına sıkışıp kalmayıp, bizzat milletin düşmanına karşı, psikolojik harp esaslarına göre hazırlanmasını gerektirir.

KOMÜNİST ALEMİNDE ESEN FIRTINA

Bütün komünist dünyası olduğu gibi Rusya, tam bir keşmekeşin içine yuvarlanmış ve bu keşmekeş, korkunç bir hızla artarak Rusya ile beraber komünizmin yok oluşunu hazırlıyor.

Tamamen ideolojik olan yıkım, kendisini siyasî, iktisadî, kültürel ve askerî sahalarda bir arada hissettirmektedir. İçinde bulunduğu kötü durumdan kurtulma çabaları neticesiz kalmaktadır ve bu tabiidir. Çünkü derdi kökten halletme yoluna gidilmemektedir. Rusya'nın bugün içinde bulunduğu kötü durumu göstermesi bakımından U.S. NEWS AND WORLD REPORT dergisinin 20 Nisan 1970 tarihli nüshasından bazı pasajlar nakletmek uygun olacaktır:

«Rusya'nın yaşama şartları endüstrileşmiş ülkeler arasında en düşüklerinden biridir. Kollektivizasyon tipi bir tarım, dramatik bir şekilde son bulmuştur. Geçen kış gıda maddeleri sıkıntısı son haddine varmıştır.

Proleterya diktatörlüğü yerine Komünist Partisi şeflerinden müteşekkil küçük bir grup ülkede hüküm sürmektedir. Rusya'da bugün bu cemiyet ile Lenin'in söz verdiği sınıfsız cemiyet arasında korkunç tezat vardır.

Rus çarlığı devrinde olduğu gibi bugün de etnik Ruslar hakimdir. Etnik Ruslar ülkenin Avrupa bölümünde çoğunluğu teşkil etmezler. 14 Rus olmayan cumhuriyetin halkları azınlıktır (!)... Ya da onlara azınlık muamelesi yapılmaktadır. Bu gruplar Ruslara baskın gelmektedir ve bir sonuç olarak NASYONALİZM (Milliyetçilik) belirtileri görülmektedir. Bunlardan birisi Ruslaştırmağa karşı gösterdikleri tepkidir ve direniştir. Ukrayna'da Rus hakimiyetine karşı isyan edenler, yavaş yavaş su yüzüne çıkmaktadır. Meselâ Lvov Üniversitesinde sınıflarda Rus dilini kullanmayı reddetmişlerdir.»

Görüldüğü gibi Rusya'daki buhran açıktır. Bunlar gözlemcilerin sadece görebildikleri şeylerdir. Ve neşredilen belgelerden sadece birisidir. Çeşitli zamanlarda yayınlanan vesikaları göz önünde tutarak Rusya'nın bugünkü durumunu tahlil edersek Rusya için vahim, Moskof emperyalizmi altında inleyen milletler için ise kuruluş ışığı olacak bir neticeyle karşılaşırız.

Rusya'daki buhranı birkaç madde altında toplayabiliriz.

- 1 — İktisadî buhran,
- 2 — Sivasî buhran,
- 3 — Kültürel buhran.

Bu buhranlar karşısında meydana gelen neticeleri de madde halinde tesbit etmek istersek:

- 1 — Rusların Orta-Doğu meselesinde takındıkları tavır.
- 2 — NASYONALİZM hareketleri.
- 3 — Nato Bakanlar Konseyinin «Kademeli kuvvet indirimi» teklifi ve Rusya'daki ayrılmaların artışı.

Simdi bu meseleleri biraz daha vuzuha kavuşturmak üzere konuyu derinleştirelim.

RUSYA'DA İKTİSADİ BUHRAN

Malumdur ki komünizmin babası Yahudi Marx, insanın ekonomik bir varlık olduğu fikrinden hareket ederek felsefesi geliştirmişti. Ona göre iktisat, cemiyetleri şekillendirir. Midesi, insanın düşünce mekanizmasını kontrol eder. Bunun için ilk hedefi cemiyetin iktisadî havatını tanzim etmektir. Ve bu ise Kapitalizmi tenkit etmekten başladı. Fakat Kapitalizmi doktrin açısından değil, yine midesi açısından tenkit ediyordu. Kapitalizmle temelde be-

raber olduklarını gizlemek için de, kurtuluş yolu olarak takdim ettiği şeyi allayıp pullamanın kâfi olduğunu zannediyordu. Komünizm adıyla - kendi ifadeleriyle bilimsel sosyalizm - Marx'ın ve Engels'in sistemleştirdiği bu felsefe, Lenin'in gayretleriyle iktidarı ele geçirdi. Eşitlik teklif ediliyordu. Hürriyet, sınıfsız cemiyet ve refah vadeditiyordu. Gel gör ki ihtilâlin üzerinden 50 küsur yıl geçtiği şu zamanda Lenin'in hayalleri serap olmuş, Marx'ın kehanetleri, aslı çıkmayan vaadleri olarak kalmıştır. Geride kalan sadece Kapitalizm hakkındaki tenkitleridir. O da bir dereceye kadar yeterli. Ama «Kurtuluş» diye «cennet» diye ve «işçiye ümit» diye getirdiği, takdim ettiği nesne, bugün insanlığın baş belası olmuştur. Marx ve ona yön verenler (Yahudi kafaları) bunu biliyorlardı. Bilmevenler, zavalıca, gafilce ona bağlananlardı.

Bugün-iktisadî hayatı tanzim için gelen komünizm, iktisadî krizlerin baş mesulü olmuştur. Rusya iktisadî krizler içinde kıvrılmaktadır. Milyonlarca mazlum millet gözyaşı ve ızdırabı, komünist partisine hakim bir avuç Yahudinin göbeğini şişirmekte ve korkunç bir devlet kapitalizmi, insanları inim inim inletmektedir. Sadece dışarı sızdırılabilen haberler Rusya'daki iktisadî krizi açıklamak için veter ve artar. İstatistiklerde gösterilen rakam büyüklüğü, milyonlarca nüfusla kıyaslanırsa, Rusya'nın yarısının aç kalacağı bellidir. Kanada'dan şuradan-buradan yapılan buğday ithalatları ihtivacı kapamaya kâfi gelmemektedir. Ve halen Rusya'da bir dilim ekmek için sıralanan kuyruklar yüzlerce metreyi bulmaktadır.

Rusya'nın bugünkü iktisadî yapısında en önemli rolü, Komünizmin esareti altında inletilen mazlum milletler ovnamaktadır. Batı Türkistan, Kırım, Kafkasya ve Azerbejcan, Rus komünist partisinin yahudi şeflerinin midesini şişirmek için kan ter ve gözyaşı dökmektedir. Eğer yalnız basına kalmış olsa, Rusya'nın dünya sahnesinde yaşama imkânı kalmayacaktır.

RUSYA'DA SİYASİ BUHRAN

Emperyalist bir devletin sivasî buhranlardan uzak kalmasına imkân yoktur. Rusya gibi zalim bir devletin sivasî buhranı ise tarih boyunca katmerleşmiş ve bugün can çekistirme safhasına gelmiştir. Kendisine peyk olarak bağladığı devletlerle olan münasebeti onu içinden çıkamayaacağı problemlerle karşı karşıya getirmiştir. Bir Macar ihtilâli ve Rusya'nın buna karşı tutumu, bir Çekoslovak ayaklanması ve Rus tanklarının Çek sokaklarındaki yürek ürperten palet gıcırtiları... Bu hadiseler Rus Komünist Partisinin, dış ülkelerdeki komünist partileriyle olsun, peyklerle olsun münasebetlerinde zarurî aksamlar meydana getirmiştir.

Türkiye Gizli Komünist Partisinde ve onun su yüzüne çıkan yan kolu TIP'te de bunun tesirlerini görmüştük. Mehmet Ali Aybar'ın «güleryüzlü sosyalizm» diye bir şey ortaya atması üzerine meydana gelen karışıklıklar hepimizin malumudur.

Cek hadiseleri Rusya'da da aynı karışıklığı meydana çıkarmıştı. Ve bu karışıklık henüz durmuş değildir. Komünist Partisinin çeşitli kademelerinde meydana gelen tasfiyeler, tenkililer bunun açık örneğidir. Sık sık komünist partisinde meydana gelen grip salgınları bir üyenin veya sekreterin veya Başbakanın başını yemektir. Kruşçef bir grip salgınından sonra sayfiyeye çekilmisti. Alexandre Selepin'i Komünist Partisinden (işçi sendika-

Rusya'da komünist idarecilerden Brejnev görülüyor.

ları başkanlığından) ayırıp, bir sayfiyeye gitmesine sebep olan da yine o meşhur «grip salgını»dır.

General Piotr Grigorenko bir akıl hastanesine terk edilmişti. Sebebi, Cek hadi selerini tenkit ettiğinden dolayı. 30 Mayıs 1970 Cumartesi günü, Obninsk'te tevkif edilen Jaures Medvedev'de yine Orta Rusya'da Kaluga şehrinde bir akıl hastanesine sevk edilmiştir. Bunun karşısında bazı bilginler Kremlin'e çağrıda bulunarak, bunların serbest bırakılmasını istemişlerdir. Bunlar arasında tanınmış kimseler de vardır. Meselâ: Nükleer fizik uzmanları: Andrei Sakharov, Mihail Leonoviç ve Valentin Turçin gibi kimseler. Sakharov, «Rus atom bombasının babası» diye bilinmektedir.

Bu arada Komünist sisteme karşı hoşnutsuzluklarını belirten bir takım subaylar da tevkif edilmiştir. Bunların Sovyet Baltık filosunda görevli oldukları söylenmektedir. Bunlardan birinin kurşuna dizildiği de tesbit edilenler arasındadır. Tevkif edilen subayların adları şöyle zikredilmektedir: Kosiref, Gavrilof, Paromonov. Bunların «Siyasî özgürlük savaşçıları birliği» adıyla bir dernek kurdukları da bilinmektedir.

Ordu mensupları arasında yapılan bu tevkifler, Leonid Brejnev'in generallerin himayesine dayanan iktidarında, bazı tehlikeler meydana getirecektir. Kosigin ve Podgorny ile Brejnev'in arasındaki ihtilâf, Mikail Suslov'un meselesi henüz bitmemiştir. Generallerin Kremlin üzerindeki açık tesiri, bazı komünist çevrelerce de hoş karşılanmamaktadır.

Yani Rusya'da tam bir anarşi vardır. İç siyaseti bu derece karışık olan Rusya'nın dış politikası da ondan daha iyi değildir. Bunu daha sonra tahlil edeceğiz.

RUSYA'DA KÜLTÜREL BUHRAN

Uzun zamandan beri yapılan materyalist eğitim Rusya'da tam bir fikir keşmekeşliğini, kültür buhranını doğurmuştur. Bir yanda robot adamları yetişirken diğer yanda da, bu zulme isyan eden, hürriyet isteyen insanlar çıkmıştır. Bunlar bir noktaya kadar köleleşen fakat fazla tazyik karşısında isyan etmek mecburiyetinde kalan insanlardır.

Bunlara «Aydınlar» tabiri kullanılmaktadır. Alexandre Soljenitsin'den sonra şimdi de Andrei Amalric tevkif olmuştur. Andrei Amalric «Rusya 1984'e kadar yaşayabilecek mi» (Will Russia Survive until 1984) isimli eserinden dolayı tevkif edilmektedir. Bugün ismi zikredilmeyen pek

(Devamı 14. Sayfada)

Afrika'daki Vietnam: ÇAD

Geçtiğimiz günlerde Çad Büyükelçisi Maroin Haimar Ankara'ya gelip Cumhurbaşkanını ile konuşmuştur. Haimari'nin Türkiye'ye geldiği şu günlerde milletimiz Çad'daki müslümanların durumundan habersizdir. Bir orta Afrika ülkesi olan bu memleketin halkının %90'ı müslümandır. Fakat senelerden beri buradaki bir avuç azınlığın beynelmilel Yahudilik ve hristiyanlığın yardımı ile icra ettiği zulmü anlatmayı faydalı bulduk. Bütün dünya müslümanlarında olduğu gibi Çad'daki müslümanların da uyanış hareketleri günden güne gelişmekte ve suurlanmaktadır. Dünya kuvvetler dengesini bozacak vasıftaki bu haklı ve suurlu mücadele dünya yahudiliğini ve hristiyanlığını tedirgin etmektedir.

Kendi yaşayışlarının ve soygunlarının devamını İslâm âlemini imha etmekte bulunan zalim kuvvetler; Çad'da müslümanların uyanışına paralel olarak zulümlerini artırmakta ve geniş çapta katliamlara girişmektedirler. Bu gerçeği Avrupa basınında da görebiliriz.

«76 Çad'lı isyancı kursuna dizildi. Fransız askeri kaynaklarının bildirdiğine göre, son iki hareket sırasında, 76 Çadlı isyancı öldürülmüş ve bir tanesi yaralanmıştır. Çad'ın merkezi bir yeri olan Badha'da devam eden 15 günlük bir hareket esnasında Fransız ve Çadlı kuvvetler 80 kişilik gruptan 30 isyancıyı öldürmüşlerdir. Diğer bir isyancı grup, 25 Nisanda Fransız ve Meksikalı avcılara hücum etmiş ve iki Afrikalı öldürülmüştür. Meksikalı bir avcı ağır yaralanmıştır. Fakat isyancı grup askeri kuvvetler tarafından iki kere kuşatılmış ve şefleri de dahil olmak üzere 46 adamını kaybetmiştir.» Herald Tribune 18 Mayıs 1970 Shf. 4 (Yukarıda asi diye isimlendirilenler aslında Çad ülkesinin gerçek sahibi olan müslümanlardır.)

Çad'ın nüfusunun %90'ı müslüman olduğu halde başta, Hristiyan François Tombal Baye'nin bulunuşu oradaki zulmü daha da arttırmıştır. Çad'daki müslümanların Fransız emperyalizmine karşı sürdürdükleri şerefli mücadeleye yardımcı olan Libya Kralı Sünuşi'nin devrilmesinden sonra, şimdi Libya'nın başında bulunan sosyalizmin usağı Kaddafi Çadlı müslümanlara yardımı kesmiş, hristiyanlarla işbirliğine girismistir. Bu gerçeği Fransa'nın Yahudi Savunma Bakanı Michael Debre'nin ağzından dinleyelim:

«Verdiğimiz 100 Mirage'a karşı Libya Çad'lı rakiplerini desteklemeyeceğine söz vermiştir.»

Asırlar boyu Çad'da ve diğer Afrika memleketlerinde hristiyanlığın adice propagandası yapılmakla beraber, İslâmî hareket onu çoktan geçmiş ve insani olduğu için bütün Afrika'ya yayılmıştı. Bundan endişe duyan Katolik papazların çalışmasıyla Çad'da %5 civarında bin hristiyan azınlık teşkil edildi.

İşte bu azınlık, beynelmilel Yahudilik ve hristiyanlığın desteği ile Çad'daki haki miyetini genişletti. Bu arada ihanetlerle yıkılan Osmanlı imparatorluğunun ve devlet adamlarımızın yardımından mahrum kalan Çad'lı müslümanlar, çaresizlikler içerisinde kıvrınmaya başladılar. Cezayirli müslümanların yine Fransız zulmüne karşı giriştiği harekette, Fransa'yı destekleyenlerden bu hususlardan ne beklenebilirdi? Fakat ne olursa olsun, Çad'daki müslümanların mücadelesi, bütün hızıyla devam etmekte ve zafer günleri yaklaşmaktadır.

Çad'da Hristiyan Tombalbaye'nin emperyalizmini yıkabilmek için yıllardır mücadele eden Çadlı müslüman askerler. Libya'nın güneyindeki Tibesti dağları, yorgun askerlerin dinlenme yeridir.

Sudan ve Sosyalizm

Mecmuamızın bundan önceki sayılarında Sudan'da Beynelmillel Yahudilikle, hristiyanlığın nasıl elele vererek Müslümanları imha etmeye çalıştığını anlatmıştık. Komünizmin Sudan'da nasıl tezahürlandığını belirtmiştik. Beynelmillel Yahudiliğin millî uyanışları, yolundan saptırma hareketi olan sosyalizm bütün İslâm ülkelerinde olduğu gibi Sudan'da da geçen sene Mayıs ayında darbe yoluyla iktidarı ele geçirmişti. Darbenin yıldönümünde bazı yeni hareketlerle sosyalizmi kökleştirme yoluna gidilmiştir.

Darbenin yıldönümünde Rusya'nın arzusuna uygun hadiseler cereyan etmiştir. Silâhlı gösterilerde dikkati çeken husus, Rus silâhlarının kullanılmış olmasıydı. Cafer Numeyri konuşmalarında Rusya'ya olan bağlılığını ilân ediyor. Rusya ile münasebete girmekten çekinmeyeceğini söylüyordu. Cafer Numeyri bağımsızlığı bu şekilde anlıyordu. İslâm ülkeleri bir badireden diğerine haince sevk ediliyordu.

Bu arada Nasır, teşebbüse geçerek Sudan devlet başkanı Cafer Numeyri ve Libya devlet başkanı Muammer el Kaddafi'nin katılacağı üçlü bir toplantı tertiplenmeye teklif ediyor. Toplantı 4 gün devam edecektir. Bu hareket Afrika'da bazı yeni plânların tatbik edileceğinin ifadesidir. Rusya'nın plânlarını tatbik etmek üzere bu üç kukla devlet adamı bir araya gelecek ve kararlar alacaklardır.

Rusya Afrika'da elde ettiği Sudan, Mısır, Libya gibi üslerle Afrika'daki sosyalist harekete yön vermek istiyor. Kaddafi, Numeyri ve Nasır gibi kuklalar da vatan kurtaran kahraman rolünde kararlar alıyorlar. Bugün Afrika'daki sosyalist faaliyetlerin üssü Mısır, Libya, Sudan olmuştur. İsrail'in de çeşitli vesilelerle desteklediği sosyalizm hareketi Afrika milletlerini korkunç bir yok oluşa sürüklemektedir. Milli Kurtuluş hareketlerine Rusya'nın vermek istediği bu veçhenin Nasır tarafından hâlâ anlaşılmaması kendisinin de yok oluşunu hazırlayacaktır. Zira komünizm, onu bir harp vasıtası olarak kullanmak isteyen Beynelmillel Yahudilik ve kuklası Rusya kullandığı hiçbir aletine münnetarlıkta bulunmamıştır.

Bugün Nasır'ı, Numeyri'yi veya Kaddafi'yi kullanan Rusya, bunlar eskidiği zaman bir köşeye atmaktan çekinmeyecektir. İmra Nagylerin, Beneş'lerin, Sultan Galiyef'lerin acı hatıraları unutulmaması icap eden ibret derslerdir.

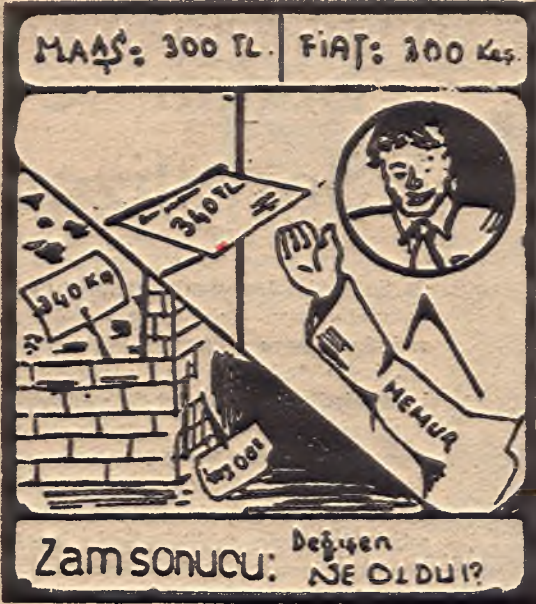
Bugün Afrika'daki Müslüman milletleri ve diğer mazlum milletleri komünizmin kucağına atan hainler, aynı ateşin içinde kendilerini de yok edeceklerdir. Nasır'ın teklifiyle yapılacak olan toplantı Afrika'daki sosyalizan hareketlere hız verme mahiyetini taşıyacaktır. Bu üç ayaklı sehpa belki İslâm milletlerini emperyalizmin altına itecektir. Ama bu hareketlerin artık sonu gelmek üzeredir. Bütün beynelmillel şer kuvvetlerin elele vererek örmeye çalıştıkları ihanet şebekeleri uyanan milletler tarafından parçalanacaktır. Zaten Sudan'da meydana gelen millî kurtuluş hareketi Numeyri'yi epeyce düşündürmektedir.

Mehdi hareketi her geçen gün gelişmektedir. Nasır'ın teşebbüsünde kendini ve sosyalist hareketi tehlikede gören insanların piskolojisini görmemek kabil değil.

(Devamı 14. Sayfada)

PERSONEL VE ZAM

Son günlerde amme efkârını bir hayli meşgul eden ve büyük curcunalara sebep olan bir konu vardır: personel kanunu ve onun beraberinde getirdiği yeni zamlar.

800 bin devlet memurunun ve bir o kadar da kamu işletmeleri personelini statüsünde değişiklikler yapan, maaş ve ücret tanziminde yeni usulleri öngören bu kanun tasarısı geçici ümitlenmelere sebep olmuştur. Bir buçuk milyon devlet görevlisine zahiren geniş imkânlar sağlayan, hayat seviyelerini yükselteceği vaad edilen bu tasarı, arkasından getirdiği zam furçası ile bütün ümitleri kursaklarda bırakmıştır.

Çıkacağı beklenen Personel Kanunu ile ancak belirli bir memur zümresinin hayat seviyelerinin yükseltilmesi düşünüldükten, daha kanun çıkmadan fiyatlarda meydana gelen artış, bütün bir millet üzerinde tesirini hissettirmiştir. Ve gayri meşru kazançlara vesile olmuştur. Temin ettiği haksız kazançların yanında içtimai bünyede huzursuzluklara da sebep olmuştur. Hiç bir kamu görevlisi durumdan memnun olmamıştır. Her gün gazete manşetlerine çıkan protestolar ortalığı velveleye vermiştir. Astsubay eslerinin protestosu, toplum polislerinin gösterileri, teknik personelin, doktorların, adliye görevlilerinin fevranı sosyal havattaki lüzumlu istikrarı biraz da tehlikeye sokmuştur. Protestolar dolayısıyla kamu görevlerinde aksamalar, gecikmeler mevdana gelmiştir. Hiç bir şey olmasa bile, milletin bir grubunun ızdırab ve sıkıntısı siyasî istismara ve polemiklere imkân hazırlamıştır.

PERSONEL KANUNUNUN MAHİYETİ

Personel kanunu tarih itibarıyla meclis komisyonlarında eskiyenlerden birisidir. Ne zaman devlet hizmetinde bir aksaklık mevdana gelse, bir siyasî istismarcı çıkar «Bir personel reformuna ihtiyaç vardır. İyi hizmet için kaliteli personel çalıştırmak lazımdır. Bunun için acilen bir kanun çıkarılması şarttır» diyerek, eskimis bir meseleyi aktüaliteye çıkarır. Günlerce gazetelerde, meclis kulislerinde dedikodusu yapılır, memura ümit verilir; fakat değişen hiç bir şey olmaz. Bu yönüyle ta 1950'lerden evvel üzerinde durulan bir meseledir.

O günden bugüne kadar çok konuşulan bir mesele bir türlü çözüme bağlanamamıştır, bağlanamaz da.

1950'lerden sonra bu mesele üzerinde yeniden durulmuş, uzun bekleyişlerden sonra 14 Temmuz 1965 tarihinde 657 sayılı bir kanun çıkarılmıştır. Bu kanunla eskiden tatbikatta aksaklıkları görülen memurun kanunu değiştirilmiş, yenisiyle bazı düzenlemelere gidilmiştir. Aradan daha 5 sene gibi kısa bir zaman geçmiş olmasına rağmen bu konuda metrukiyete uğramış,

bilhassa mali hükümleri tatbik mevkiine konamamıştır.

Adından bahsedilen yeni personel kanunu da eskiden farklı olmayacaktır. Bir kere milletin bünyesine uyup uymayacağı şüphelidir. Amerikan personel sisteminin basit bir taklidi. Memur maaşlarının tesbitinde aynen Amerika'da olduğu gibi ESEL MOBİL sistemi uygulanacaktır. Yani kesin bir ücret değil, değişen iktisadi şartlara ve fiat ayarlamalarına göre icabında her yıl değişebilecek bir ücret sistemi tatbik edilecektir. İktisaden gelişmiş, az çok istikrarlı bir ekonomik bünyede tatbik edilecek bir sistem iktisadi düzeni itibarıyla son derece keşmekeş, fiat ayarlamasını devletin değil de %3'lük bir azınlığın tanzim ettiği bir cemiyette ESEL MOBİL taklidi bir sistem geçerli olamaz. Çünkü Türkiye'de iktisadi şartlar bir şehirden diğer bir şehre, bir bölgeden diğer bir bölgeye hattâ bir mahalleden diğer bir mahalleye göre değişmektedir. Üstelik bu değişimler mevsimlik değişimler olmayıp yahudi patronların arzularına göre günden güne değişen bir karakter arzuetmektedir.

Diğer taraftan bu kanun çıkmış olsa

bile eskilerinden farklı olmayacaktır. Bir taraftan verilen diğer taraftan alınacaktır. Çünkü devletin iktisadi hayatta bir tesir gücü yoktur. Türkiye'de tatbik edilen gayri millî kapitalist sistem, devletin müessiriyetini engellemektedir. İktisadi şartlar devlete değil, devlet ayarlaması yahudi patronlara bağlı iktisadi şartlara tabidir.

Yahudi programında aynen şöyle denilmektedir. «Ücretleri de artıracamız. Fakat ücretlerin artışı ile birlikte birinci derecede ihtiyaç maddeleri fiyatlarını da pahalılandıracağımızdan, işçilerin ücret artısından hiçbir istifadeleri olmayacaktır. «Yahudi Protokolleri 6. Fasl.»

Geçmişteki bir tecrübe, sözlerimizin haklılığını teyid eder. Bundan yaklaşık olarak 3 sene evvel, memur maaşlarına zam için bütçeden 480 milyon lira ayrılmıştı. Bu paranın tahsisi ile birlikte basta sigaralar olmak üzere bütün tüketim mallarına, yatırım malzemelerine millet için lüzumlu ihtiyaç maddelerine yapılan zamlar her şeyi silip süpürmüştü. Yapılan tahsistattan yalnız memur faydalanmış, yükle-

Milletin malı ile yapılan fabrikalarımızın kârı tamamen Beynelmilel yahudiliğin kasasına akmaktadır. Ne zamanki millet Yahudi, Ermeni ve Rum patronları kovarak fabrikalarına sahip çıkacak fabrikalarımız gerçek hüviyetini o zaman kazanacaktır.

EL KANUNU VE MILAR

nen zamlarla ise memurla birlikte bütün bir millet soyulmuştu.

Bu bakımdan yeni kanun bir orijinallik arzmemektedir. Bu kanun çıksa bile, Türkiye'de millet lehine bir değişiklik meydana gelmeyecektir. İsbati ortadadır. Daha kanun meclis komisyonlarında çekişme mevzuu olurken, fiat artışları milleti inim inim inletmekte, yaşama şartları zorlaşmaktadır.

FIAT ARTISLARINDAN KİMLER FAYDALANIYOR?

Türkiye'de gayri millî bir sistemin hükmü sürmesi ve güdümlü bir ekonominin mevcudiyeti fiat istikrarına imkân vermemektedir. Türk parasının satınalma gücü hergün değişmektedir. Piyasada devlet itti barını zedeleyici, güveni azaltıcı dedikodular dolasmakta, devalüasyondan bahsedilmektedir. Fiat istikrarı bozulmuştur. Yıllık ortalama fiat artışı asgarî %5 dir. Bu Demirel'in açıklamasıdır. Toptan eşya fiyatlarında ise en azından %8'lik bir yükseliş mevcuttur.

Millet için lüzumlu ihtiyaç maddelerine yeni zamlar yapılmıştır. Samur kürkleri, losyonlara, lüks tuvalet eşyalarına bindirilmeyen mükellefiyetler, milletin kullandığı kaput bezine, patiskaya v.s. yüklenmiştir. Düne kadar metresi 230 kuruş olan kaput bezini bugün o fiata alabilmek mümkün değildir. Patiskanın metresi 360 kuruştan 420 kuruşa çıkarılmıştır.

Zamdan önce 6'lık inşaat demirinin piyasa fiyatı 230 kuruştur. Fakat Yahudi tüccarlar 230 kuruştan fatura veriyor, 430 kuruştan satıyorlardı. Böylece büyük nisbette vergi kaçırıyorlardı.

Türkiye'de zam ilk defa demir fiyatlarına yapılmıştır. Bu durum elbette tesadüfi değildir. Millî sanayimizin can damarı Ereğli Demir-Celik'te baslatılan grev demir piyasasını alt üst etmişti. Fabrikasının çalışması engellenerek, piyasadan demir talehi artırılmış, bu talebi karşılamak üzere ihtiyacı sahipleri yahudi spekülâtörlerin insafına terkedilmisti. Böylece daha evvelden demirleri fabrikadan çekerek stok eden yahudi tüccarlar milyonları vurmuştu. O günkü grevin tesirleri hâlâ izale edilememiştir. Demir sıkıntısı elan devam etmektedir. Mevcut demir stokları ihtiyacı karşılamaktan uzaktır. Demir arzının azlığı yeni vurgunlara ve karaborsaya imkân hazırlamıştır.

Demire %40 (Ton başına 740 TL.) zammının yapılması ekonomimizin ne kadar güdümlü olduğunu ortaya koymaktadır. Bu zamdan doğan vurgunun balığı olduğu rakamı sudur: İstanbul Mimarlar Odası ve İnşaat Mühendisleri Odasından toplam 4,5 milyon metre karelik özel sektör inşaat projesi geçmiştir. Bir metre karelik inşaat için 20 kg. demire ihtiyacı vardır. Kilogram başına 2 TL. (230 kuruşluk demir 430 kuruşa satılmaktadır.) Kazanıldığı düşünülürse, sadece özel sektör inşaatından ve yalnız İstanbul'a mahsus olmak üzere yahudi spekülâtörlerin ve yerli mankenlerinin vurgunu 180 milyon liradır. Bu rakama İstanbul dışındaki özel sektör inşaatı ve devlet inşaatları dahil değildir. Bu-

gün memleket yatırımlarının asgarî %50 sinin inşaat kesimine yatırıldığı düşünülürse son ekonomik dalgalanmalardan kimlerin yararlandığı ortaya çıkmış olur.

Yahudi tüccarlarının ve yerli aracılının menfaatine demire yapılan zam, çoğunluğu gecekondularda oturan ve savıları üç milyona varan millet evlâtlarının durumunu da ağırlaştırmıştır. Kat flatları ve kira ücretleri %25 ile 30 civarında bir artış kaydetmiştir. Kontratları bitenlere protestolar gelmeye başlamıştır.

İthal ve ihracat kotalarını ellerinde bulunduran ve İstanbul sanayiinde %60, ticarette %70 lik bir hakimiyet tesis eden yüzde 3 lük azınlık grupları (yahudi, rum ve ermeni tüccarlar ve onların yerli mankenleri) kotaları geciktirmek suretiyle fiat yükselişlerini körükleyen bir başka faktör olmaktadır.

Bilindiği üzere bugün memleketimizde 3.900 civarındaki ithalat ve ihracat firmalarından asgarî 3.500'ü azınlıkların elindedir. Onlar ellerindeki kotaları geciktirerek millet ihtiyaçlarının karşılanması bakımından zarurî ithal mallarını yurda getirmemekte veya getirip piyasaya arzmemektedir. Talebin fazla oluşu bu nevi mallarda zarurî fiat yükselişine müncer olmaktadır. Hattâ yahudi kota sahipleri, ellerindeki kotaları bir yıl geciktirmekte bu senenin kotasını gelecek yıl kullanmaktadır. Böylece memlekette karaborsa meydana getirmektedir. Bu durum yahudinin menfaati icabıdır. Çünkü yahudi programında «spekülasyonu (karaborsayı) sanayinin temeli haline getirmek gerektir. Bu suretle sanayinin topraktan istihsal edeceği servetlerin hiç birisi sanayicilerin elinde kalmayarak hepsi spekülasyon kanalından geçecek, yani kasalarımıza akacaktır.» demek suretiyle Türkiye'de kör düğüm olmuş, birçok meselenin neden böyle değil de böyle olduğu izah edilmiş oluyor. Dünya ve Türkiye'de olan hiçbir hadise tesadüfi değildir. Faileri vardır. Failerin güttükleri politikalar vardır. Bunlar bilmeden hastalığımızı tedavi etmek mümkün değildir.

Azınlıkların kontrolünde olan ticaret mallarında bunca fiyat artışları gözükürken, millet varlığının temeli köylümüzün istihsal ettiği ürünlerde bir fiat yükselişi yoktur. Veya mal köylünün elinden çıkıp vurguncuya, tefeciye karaborsacıya intikal ettikten sonra bir artış görülmektedir. Aşağıdaki iki misal bunu teyid edecektir.

KÖYLÜMÜZE YÜKLENEN YÜK

a— Bir kısım köylümüzün gecim kaynağı seker pancarının kilosu sekiz sene evvel 16 kuruş iken bugün 14 kuruşa inmiştir. Buna karşılık gübre fiyatları, ziraat âlet ve malzemelerinin fiyatları devamlı olarak artmaktadır. Çünkü Türkiye'de gübre ticareti ve ziraat âletleri ithalinin %100'ü yahudilerin elindedir. Yahudi Burla Biraderler bu iste milyonlar vurmaktadır. Ve bu vurgunlarla İsrail'de silah fabrikası yapmaktadır.

Masonluk «zam» kusuyor.

b— Buğday fiyatlarına ve dolayısıyla ekmeğe yapılan zam, Buğday köylümüzün istihsal etmekle beraber zamların yapıldığı şu günlerde hiçbir köylünün ambarında buğday kalmamıştır. Ta Eylül ayında mübrem ihtiyaçlarını karşılamak, banka faizlerinin ve kredilerinin taksidini ödeyebilmek için mahsulünü elinden çıkarmıştır. Aracının tefecinin eline geçmiştir. Dolayısıyla bu zamdan köylünün eline geçen bir şey yoktur. Aksine kaput bezine zam gelmiştir. Gübrenin fiyatları daha da yükselmiştir. Köylünün durumu biraz daha ağırlaşmıştır.

Bütün bunlar Personel Kanunu ile beraber memleket ufuklarında görünen huzursuzluk belirtileridir. Hükümet bunlar karşısında ne yapmıştır? Aldığı ve alacağı müessir tedbirler nelerdir? Bu meselede tatmin edici bir açıklama bulmak mümkün değildir.

Personel kanununun bütçeye getirdiği yeni yükü karşılamak üzere vergiler konmuştur. Ve bunun miktarı 3 milyar 500 milyon liradır. Bu vergi kimden alınacaktır? Bu vergi yükü kimin sırtına yüklenecektir? Burla Biraderlerden mi? İmkân mı var. Demirin kilosunu 430 kuruşa satın, 230 kuruştan fatura kesen vurguncu yahudiden mi? Zeytinyağına parafin katarak millî ekonomiye sabotaj yapan hain Gomet şirketinden mi? Hayır. Bunların hiç birisi vergi gücüne göre vergi yüküne iştirak etmeyecektir. Üçbuçuk milyarlık vergi yükü dar gelirli, günlük ihtiyaçlarını bile zor kazanan millettir, küçük sermaye sahibi esnaftan alınacaktır. Büyük şirketler, rotariyenler, büyük sermaye sahibi mason biraderler bu vükten büyük ölçüde muaf tutulacaktır. Hazırlanan vergi kanunu bu durumu açıkça aksettirmektedir. Vergi mükellefleri tesbit edilirken sosyal adalet ve fertlerin ekonomiye tesir gücü nazarı itibara alınmamıştır. Millî bir vergi politikası bu esasa dayanmalıdır. Eğer ekonomiye tesir gücü sermaye olarak %60 ise vergi yüküne iştiraki de %60 olmalıdır. Uygulanan vergi politikasında ise durum tersinedir. Dar gelirli fertlerin vergi yüküne iştirakleri büyük sermayedarlara nazaran daha fazladır.

MİLLETTEKİ ENDİSE

Ekonomide istikrarı temin edemeyen, düzenli bir fiat politikasından yoksun, komünist tecavüzleri karşısında hiçbir tedbir almayarak sanki millet sıkâvet mercivimş gibi millete sıkâvetle vetinen beceriksiz iktidarlar karşısında millet haklı bir endişeye düşmüştür. Acaba bu durum ne ola-

(Devamı 14. Sayfada)

MİLLETİN MALINA YÜZDE 4

YAHUDİNİN İMALATINA YÜZDE 40

Türkiye bir tarım memleketidir. Eli iş tutan nüfusun %72 si geçimini tarımdan kazanmaktadır. Ekilen arazinin ise yarısından fazlası (8,2 milyon hektarı) yalnız buğday ekimine ayrılmıştır. Buna rağmen memleketimiz tahıl ihraç etmek şöyle dursun, dışarıdan tahıl ithal etmek mecburiyetinde kalmaktadır.

Vatanımız, toprakları itibarıyla 70 milyon insanı rahatça doyuracak kapasite dedir. O halde neden ekmeçlik buğdayımızı dışarıdan almak zorundayız? Milletinin ızdırabının, köylünün sefaletinin sebebi nedir? Köylümüz niçin sefaletin kucasına itilmek isteniyor? İşçinin rızık, köylünün alınteri hangi hain eller tarafından çalınmaktadır?

Milletin hayatı pahasına kazandığı toprakta yaşayan ve çeşitli imkânlarla sahip olan her fert bu soruları cevaplandırmak, milletin ızdırabını ve sebeplerini bilmek mecburiyetindedir.

NEDEN İTHALAT?

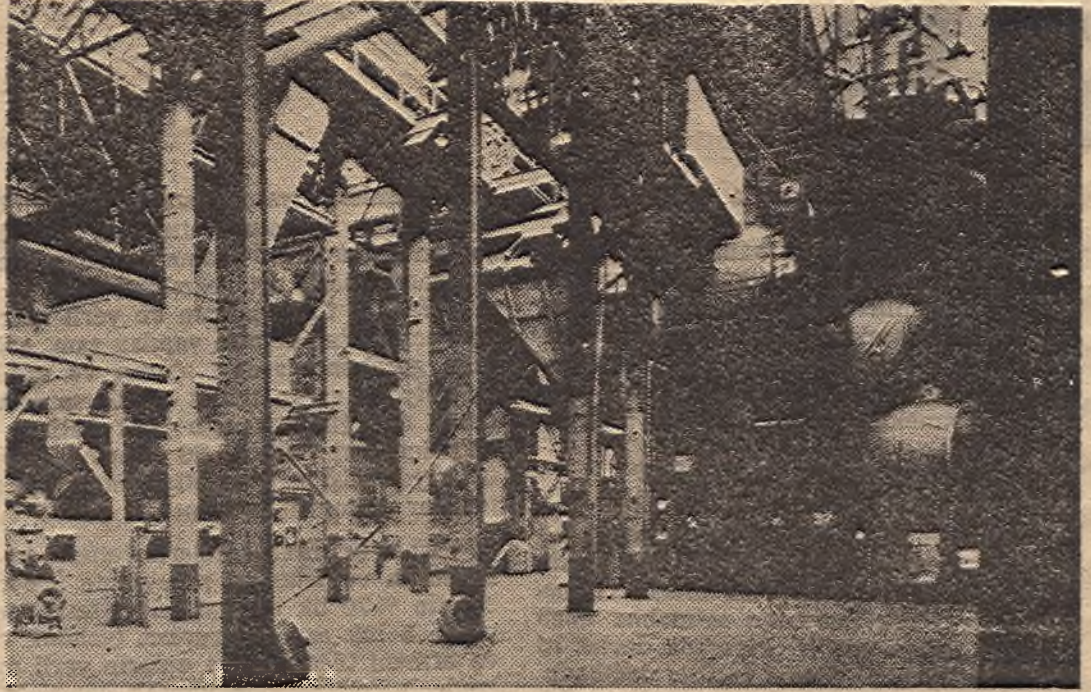
Milli ekonomide hububatın ve bilhas-sa buğdayın yerini belirttik. İşlenebilir arazinin yarısı buğday ekimine ayrılmaktadır ki, bu miktar, dünyanın başlıca buğday ihracatçılarından Fransa'nın ekim sahasının iki katıdır. Buna karşılık Türkiye'nin üretimi 9-10 milyon ton, Fransa'nın ise ortalama olarak 13 milyon tonu bulmaktadır. Fransa tarıma elverişli arazisinin sadece %20 sini buğday ekimine ayırdığı halde hem kendi nüfusunu beslemekte, hem de ihracat yapmaktadır. Türkiye ise her yıl ihtivacını karşılamak için dışarıdan buğday ithaline mecbur kalmaktadır. Tüketim fazlalığı yanında bunun esas sebebi memleketimizde hektar başına verimin Fransa'ya nisbetle %200 düşük olmasıdır. Türkiye'de hektardan elde edilen verim 1951 de 1169 kg. dır. 1969 da ise, 1154 kg. dır. Görülmektedir ki, 17 yıl için de memleketimizde istihsal artmamış, bilakis azalmıştır. Halbuki son on yıl içerisinde aynı iklim şartlarındaki Yunanistan da verim %100 artış kaydetmiştir. Yıllardır kalkınma nutukları çekildiği halde, milletinin ekseriyetinin geçim kaynağı olan tahıl ekonomisinde hiç bir tekamül görülmemektedir.

Memleketimizde verimin sabit kalması, ziraat aletleri kullanma, ilaçlama, gübreleme, muntazam sulama gibi teknolojik imkânların köve kadar ulaşamamasından dır. Türkiye'de bu imkânlar kullanılsa, yani makineli ziraat uygulanırsa 2-3 misli mahsul elde etmek mümkün olacaktır.

Ancak âletli ziraate geçiş kolay değildir. Ve geniş ölçüde yatırımı ıcap ettirir. Halbuki Türkiye'de müstahsilin içinde bulunduğu durum çok kötüdür. Müstahsil, ziraat aletlerinin pahalılığından, vedek parca ve tamir güçlüklerinden tohum, ziraat ilaç, sulama vetersizliğinden avrıca fiatlarındaki dengeşizlikten acı acı yakınmaktadır.

FIATLARIN SUNİ YÜKSELİŞİ

Türkiye'de ziraat aletleri dışarıdan ithal edilmektedir. Ziraat aletleri ithalinin ise %100'ü azınlıkların elinde bulunmaktadır. Bu ithal dâlinde da azınlık patronları tam bir tröst kurmuşlardır. İstedikleri şekilde ihtikar, karaborsa yapmakta, fahiş kârlar elde etmektedirler. Ayrıca en işrenç soğün vasıtası olan faiz ile fiatlar habire yükselmektedir. Faiz vükleri müstehtlikin sırtına binmektedir. İthalatçı firma, İstanbul'daki toptancı, Anadoludaki sa-

Bugün Türkiye'mizde sanayi müesseselerimizin büyük çoğunluğu azınlıkların elindedir. Milletimiz daha ziyade zirai maddelerle geçimini temin etmektedir. İşte bunun içindir ki, sanayi maddelerine daha fazla zam yapılmaktadır. Milletinin ürettiği buğday, arpa v.s. ürünlere daha az zam yapılmaktadır.

tiş bayii malı alırken faizle para almakta, daha sonra da faiz yükünü mala ilâve etmektedir. Alınan faizler milletin sırtından bankalar vasıtasıyla beynelmilel yahudiğin kasalarına akmaktadır. Böylece fakir köylü, yahudi patronun zulmü, aracının faiziyle fiatı üç-beş misli artan traktörü sadece hayal etmektedir. Kendi ökülünün, kendi karasabanının başına dönmeğe mecbur kalmaktadır. Köylü; gübre, tohum, ilaç, âlet bulamamakta, istihsalı artıramamaktadır.

KÖYLÜNÜN SEFALETİNİN SEBEBİ NEDİR?

Bir taraftan tarlasından fazla mahsul kaldıramaması, bir taraftan mahsulünü de gerlendirememesi, buna karşılık hayat pahalılığının gittikçe artması köylünün belini bükmektedir. Son yıllarda köylünün satın aldığı her şey kat be kat arttığı halde hububat fiatları aşağı yukarı sabit tutulmuştur. Meselâ İstanbul borsasında son sekiz yılda toplam fiat indeksi %42 arttığı halde buğday fiatlarında ortalama %7 kadarlık bir artış olmuştur. Halbuki sadece 1969 yılı içerisinde İstanbul'da esya fiatları %8 artış kaydetmiştir. Son yapılan 5-7 kuruş arasındaki zam ise fiatlar arasında denge temininden uzaktır. Vasıtalı vergiler gittikçe artar, demir fiatlarına %40 zam yapılırken buğday fiatlarına yapılan %4 lük zam sadece avutma kabilindendir. Hububat fiatlarının bu şekilde güdüm

lî tutulması geçimini hububata bağlayan köylüyü gırtlığına kadar borca sokmuştur.

KÖYDEN SEHİRE GÖÇ

Tarımdan elde edilen gelirin yetersizliği ve mahrumiyet köylüyü şehire doğru itmektedir. Köylü, köyü terketmekte fakat şehirde iş bulamamaktadır. Veya normal ücret seviyesinin çok altında işçi olarak çalıştırılmaktadır. Şehre gelen millet evlatları evsiz, ıssız hamisiz kalmakta gecekonduarda açlığın ve sefaletin kucasına terkedilmektedir. Böylece kendi evinin kendi tarlasının sahibi olan köylü şehirde ırgatlaşmaktadır. Bir taraftan maddî yapısı ve sıhhati çürütülürken diğer yandan da ideolojik yapısı darbelemektedir. Köylünün sosyal tesanüt ve disiplininin şehirde, yerini başıboşluğa terketmesi millet evlatlarını şaşırtmaktadır. Yıkıcı propaganda ahlakını bozmakta, imanını darbelemektedir. Köylümüzün şahsiyeti sarsılmakta ve buhrana itilmektedir.

Artan buhran sosyalist maskeli komünistler tarafından istismar edilmektedir. Asrımızın başlarında yapılan dünya sionist kongresinde aşağıdaki karar alınmıştır:

Madde: 13 — «Sanayinin ziraati ezme sine imkân vermeli. böylece köylü sınıfını ortadan kaldırmalıdır.»

Gavr-i millî sistem köylüyü işçi haline getirmekte, onu beynelmilel yahudiğin tezeahladığı komünizmin kucasına itmektedir. (Devamı 14. Sayfada)

Son zamanlarda Toprak Mahsulleri Ofisi tarafından buğdaya ve tahıl ürünlerine yapılan göstermelik zamlar beraber fiat listesini takdim ediyoruz. Bu fiatların ve niden avarlanması beklenmektedir.

● Anadolu - Trakya		● Kırmızı Meksika buğdayı	85 Krs.
● Makarnalık buğday	95 Kr.ş	● Sivah sert ve yumuşak buğ	80 Krs.
● Günevdoğu makarnalık buğday	90 Kr.ş	● Cavdar	65 Krs.
● Anadolu beyaz buğday	90 Kr.ş	● Reyaz Arna	65 Krs.
● Ekmeçlik yumuşak buğday	85 Kr.ş	● Sivah-Reyaz arpa	60 Kr.ş
● Beyaz Meksika ve öteki yabancı sert buğdaylar	85 Kr.ş	● Sivah arna	55 Krs.
		● Reyaz vulaf	60 Kr.ş
		● Sivah-bevaz vulaf	58 Kr.ş
		● Sivah vulaf	55 Krs.

KARDEŞ KAVGASINI SÖNDÜRMEMEYE KARARLIYIZ

29 Mayıs günü bütün millet neyeca ve coşkunluk içinde Fetih yürüyüş ve mitingini takip ediyordu. Güngörmüş, aksaklı nineler, aksakallı gazi dedeler, bugünleri gösterdiği için Allah'a şükrediyorlardı. Genç, ihtiyar, çoluk çocuk; bütün bir millet, ızdırabı dindirmeğe vesile olacak hareketin doğduğunu görüyorlardı. Ancak neşeler bulutlu, ümitler kasvetli idi. Halk şu tarihi günde neden iki miting var diye düşünüyor ve üzülüyordu.

Bu üzüntüler yetmemiş gibi, M.T.T.B. Genel Başkanı Burhaneddin Kayhanın, hüznü ve üzüntüyü artıran beyanatı çıktı. Bu beyanat, bir devirler 27 Mayısçılara alkış tutan ve Adnan Menderes'e hakaretler yağdıran bir bozguncunun bulunduğu gazete, utanmadan manşete çekildi. Diğer bazı gazetelerde de yer alan beyanatı ile Burhaneddin Kayhan, Mücadele Birliğinin bütün millete ümit ışığı haline gelen mücadelesini sabote ediyordu.

Bu beyanatında Burhan Kayhan, bizi M.T.T.B. nin yapması mutad olan Fetih mitingini yapmağa engel olmak için miting düzenlemekle ve M.T.T.B. binasına hücum etmekle itham ediyor, ayrılığımızın şahsi değil fikri olduğunu söylüyor, bizim sağcı olmadığımızı, itikat yönünden hatalı bulunduğumuzu ifade ediyor.

Bu suçlamaların ne korkunç ve ne kadar ağır olduğunu hatırlatmağa lüzum görmüyoruz. Haysiyetli olan insan, bu ithama hayatı pahasına cevap verir. Biz de öyle yaptık. Bu ithamı delilleriyle çürüten ve M.T.T.B. deki karşılıksız olarak yaptığımız hizmetleri belirten; buna karşılık M.T.T.B. nin yeni idarecilerinin bir kısmından gördüğümüz gayri insanî ve kardeşlik esasını yıka nmuameleleri açıklıyorduk. Ancak bu broşürün ifadesi, hakkı çiğnenmek istenen insanların hak verebilecekleri bir sertlikte idi. Bu broşürün neşri, bizim haksız yere uğradığımız iftiranın bizde uyandırdığı elemi azaltılabildi. Zira bir mü'mine kâfir demek, bir sağcıya sağcı değildir demek; ne korkunç bir suçlamadır. Hayatımızı, canımızı ve bütün varlığımızı uğruna tahsis ettiğimiz

imani taarruza uğrayan insanların mukabelesi nasıl olmalıdır? Hakkın kanunları bize aynen, aynı ushupla mukabele hakkını verir. M.T.T.B. ile olan münasebetlerimizde bütün açıklanan ve açıklanmayan hadiselerde, samimiyetle vicdan huzuru ile bildirelim ki, biz haklıyız. Hakkımız kabul edilmek istenmese bile

Su an Anadolu'nun dört bir yanında, hayatlarını mücadelemizin muhteşem akışına bırakmış olan kardeşler, üzüntülüdür. Burhaneddin Kayhan tarafından yapılan itham, namuslu, vicdanlı fertlerin tüylerini diken diken etmiştir. Ama, davaya bağlılığın, hücumu uğradığımız anda, tahkir edildiğimiz zamanda tam manasiyle belirlediğini unutmayalım. Sizlerden istenen, husumete sevgi ile cevap vermektir.

Bize yapılan ithamı, nefislerimizi tatmin edecek bir sertlikle ve yeni bir suçlama ile bertaraf etmeyi düşünmek hakkımızdır. Ancak, bilelim ki, Allah öfkelerini yutanları sever, Allah lütfedenleri sever. Öc almak adaletse, affetmek adaletten de üstündür. Hem affettiğimiz bu dinden, bu milletten kardeşlerdir. Fikirlerimiz ayrı olsa bile.

İşte bunun için 6 Nisanda meydana gelen üzücü durum üzerine nesrini düşündüğümüz risale'yi, nasıl tehir etti isek, 29 Mayısta meydana gelen hadiseleri yanlış aksettiren ve bize yönelen suçlamaları itibariyle de vicdan ve insaf duygusunu zedeleyen Burhaneddin Kayhan'ın suçlamasına cevap olmak üzere hazırladığımız broşüründe nesrini tehir ediyoruz. İnşaallah tahrikler karşısında sabretmek gücünü kendimizde bulur, uğradığımız haksızlığı izale ederken dahi, millî cephenin birliğinin bozulmasına vesile olmayız. Üslubumuzun ifadesi, böyle bir endişenin mahsulü olarak yumusaktır.

Ancak Burhaneddin Kayhan'ın, neşrettiği bildiride vukubulan ithamları ve mücadelemize gölge düşürecek yanlışları belirtmek gerekmektedir.

1. Biz Mücadele Birliği olarak, solun en şuurulu düşmanı bulunuyoruz. Sağcıyız. Ve sağcılığın inancını ilmi temellere daya

mağa çalışıyoruz. Kim bize sağcı değil derse bühtanda bulunmuş olur.

2. Biz elhamdülillah müslümanız. Kur'an'a, sünnete bağlıyız. Ehli sünnetin itikad ve amel prensiplerine bütün varlığıyla sarılmışız.

Panteizm hulul, hurufilik, vahhabilik, Hizbuttahririlik, El-Fetihcilik gibi bize yakıştırılmak istenen bütün iftiraları nefretle reddederiz.

3. M.T.T.B. nin milletce tanınması ve millî cepheye mal edilmesinde, büyük hizmetlerimizin olduğuna inanıyoruz. Başlangıcından bu yana, bilhassa önceki başkan devrinde, yapılan hemen hemen bütün faaliyetlerin, yükünü biz çekmişizdir. Bu husus hiç bir tevile yer vermeyecek kadar açıktır. M.T.T.B. yi, millî cepheye mal etmek için gayret gösteren ve bunu başaranların, yine aynı ocaktan itham sesi ile vurulmaları söyleyenlerin teherrürü hesaba katılmadığı takdirde ne korkunç bir yıkıcıdır.

4. 29 Mayıs günü cereyan eden hadiseler ve Mücadele Birliğinin tertiplemediği büyük fetih miting ve yürüyüşü hakkında ifade edilenler olayları yanlış aksettirmiştir.

29 Mayısta «Mücadelecilerin müslümanlara (yahut M.T.T.B. lilere) yeşil komünistler diyerek saldırdığı katmerli bir yalandır. Aksine kavga hadisesine karışmış olan M.T.T.B. yi temsil etmediğine inandığımız bir kaç mesuliyetsizin, Mücadele Birliğine «Yeşil komünistler» dediği mevsuktur.

29 Mayıs Fetih yürüyüş ve mitingini, kimsenin miting hakkını sabote etmek gayesiyle tertiplemedik. Bir aydan beri hazırlanan, Türkiye'de ilk defa fetih haftası halinde kutlanan, 100 bin kişinin iştirak ettiği miting ve yürüyüş, sabote gibi samimiyetsiz bir hareketin neticesi olamaz. Ancak 29 Mayıs günü için Sultanahmet, Beyazıt, Sarayhan ve Topkapı meydanları için izin alınmasına mukabil, polis in sadece iki sağcı grubu karşı karşıya getirmek gayesi taşıdığı aşikâr olarak belli olacak şekilde M.T.T.B. ye Sarayhan Meydanını

(Devamı 14. Sayfada)

Çekoslovakya'nın Kızıl Rus Birlikleri tarafından işgal edildiği zaman, mücadeleci gençler M.T.T.B. ismi altında Rus konsolosluğuna gidip protesto gösterilerinde bulunmuşlardır. Mücadeleci gençler fotoğrafta görüldüğü gibi gayretle camları ve duvarları kıza boyamışlardır.

TÜRKİYE'DE VATAN BÖLME FAALİYETLERİ

Türkiye'de «Vatan Bölme Faaliyetleri»ni incelerken, Türkçülük hareketlerine de temas edeceğiz. Türkçülük akımının ortaya atılması, bugün aktüel hale getirilmesi memleketimizin Doğu bölgesinde yaşayan millet evlatlarını tedirgin etmiştir. Üzmüştür. Ve sırf böylesine yanlış ve kasıtlı akımlardan dolayı maalesef Doğu'daki öz be öz millet evlatları, komünistlerin kucağına itilmiştir.

Doğu meselesini dejenere edenler, hep Türkçülükten bahsetmişlerdir. Doğu Mitinglerinde konuşmacıların «Ötüken» mecmuasından muhtelif kısımlar okumaları, halkta istifham doğurmuştur. Millet bu yönden tahrik edilmek istenmiştir.

TÜRKÇÜ BORZECKİ, BİR YAHUDİYDİ

İlk esaslı Türkçülük hareketini 1908 lerden önce görüyoruz. 1948 Paris Comün ihtilâline katılmış, sonra İstanbul'a gelmiş Kostantin Borzecki, ilk Türkçülük akımının mümessillerinden dir. Polonya asıllı bir Yahudi olan bu zat, Nazım Hikmet'in dedesidir. Nazım'ın kuzeni (teyze çocuğu) olan Mehmet Ali Aybar'ın da akrasıdır. İstanbul'da ismini MUSTAFA CELALETTİN olarak değiştirmiştir. «Les Turcs Ancient et Modernes» isimli kitabını, ta 1870 te Paris'te bastırmıştır. Bu eserde İslam fıkına çatıyor, Osmanlı topluluğu yerine Türk birliği istiyordu. İlk esaslı nifak tohumları bunun zamanında atılmıştır.

1916 yılında Almanya'nın Weimar şehrinde «Tekin Alp» takma adıyla MOİZ COHEN, «Turcismus and Pan Turcismus» adlı bir kitap neşretti. Bu adam bir müddet sonra Ziya

7

Gökalp'in asistanı olacaktır. Gökalp'in iktisadi fikirleri tamamen bu şahıstan mülhemdir.

Ayrıca 18. asrın ortalarında J. de Guignes tarafından Fransa'da «Umumi Türk Tarihi» neşredildi. Fransızca ve İngilizce olarak Türkçe gramer kitapları basıldı. Balkanlarda, Rusya'da, vesair yerlerde yaşayan Türklerin birliğini ima edercesine haritalar yayınlandığını da burada belirtelim.

«Turcisme and the Soviets» isimli eserde batılı Türkologların çalışmaları uzun uzun anlatılmakta ve şöyle denilmektedir:

«Türkçülük hareketi pek çok tahrik kuvvetlerinin tesiri altında doğmuştur...

..... Umumiyetle müslüman ülkelerin politik ve kültürel zevale erişleri -bilhassa Osmanlı İmparatorluğu devrinde- yeni bir ideoloji arayan Türk münevverlerini uyandırdı. Bu ideoloji batılı düşüncelerin çarpışması ve batılı Türkologların vasıtasıyla temin edildi. (Shf. 113)

..... Batılı Türkologların çalışmalarını bir müddet sonra Türk alimleri takip etti. (Batılı Türkolog denen şahısların hepsinin Yahudiler olduğunu belirtelim.) Shf. 106»

Görüyoruz ki, Türkçülük akımının aktüel hale gelebilmesi için bütün malzemeler batılı Yahudi Türkologlar tarafından temin edilmiştir.

NOT: İran Şahı Rıza Pehlevi'nin de Nasırla aynı görüşte olduğunu, Kürdistan'ın tampon bir devlet olarak kullanılması gerektiği fikrinde olduğunu daha önce belirtmiştik. Nitekim «The Daily Star»ın 5 Nisan 1970 sayısında «İran Şa-

hı, kürt ihtilâlcilerine silah ve para yardımı yapmakta» denilmektedir.

İncelememizin uzaması sebebiyle, haftalık mecmuamızda birçok konulara temas edememek teyiz. Okuyucularımızın bizi mazur göreceklerini sanırız.

Avrupa'daki Kürt Talebeleri Cemiyetinin 12. kongresinde alınan bazı kararları okuyucularımızın dikkat nazarlarına sunuyoruz.

Madde: 7 — Kongre, Suriye'de gerçekleştirilen ilerici sosyal ve ekonomik değişimleri selamlar...

Madde: 14 — Kongre ..... Vietnam halkına en samimi selamlarını gönderir. Aynı tarzda hakim askeri cuntaya karşı hürriyet ve demokrasi için Yunan halkının verdiği mücadelede onların yanında yer alır.

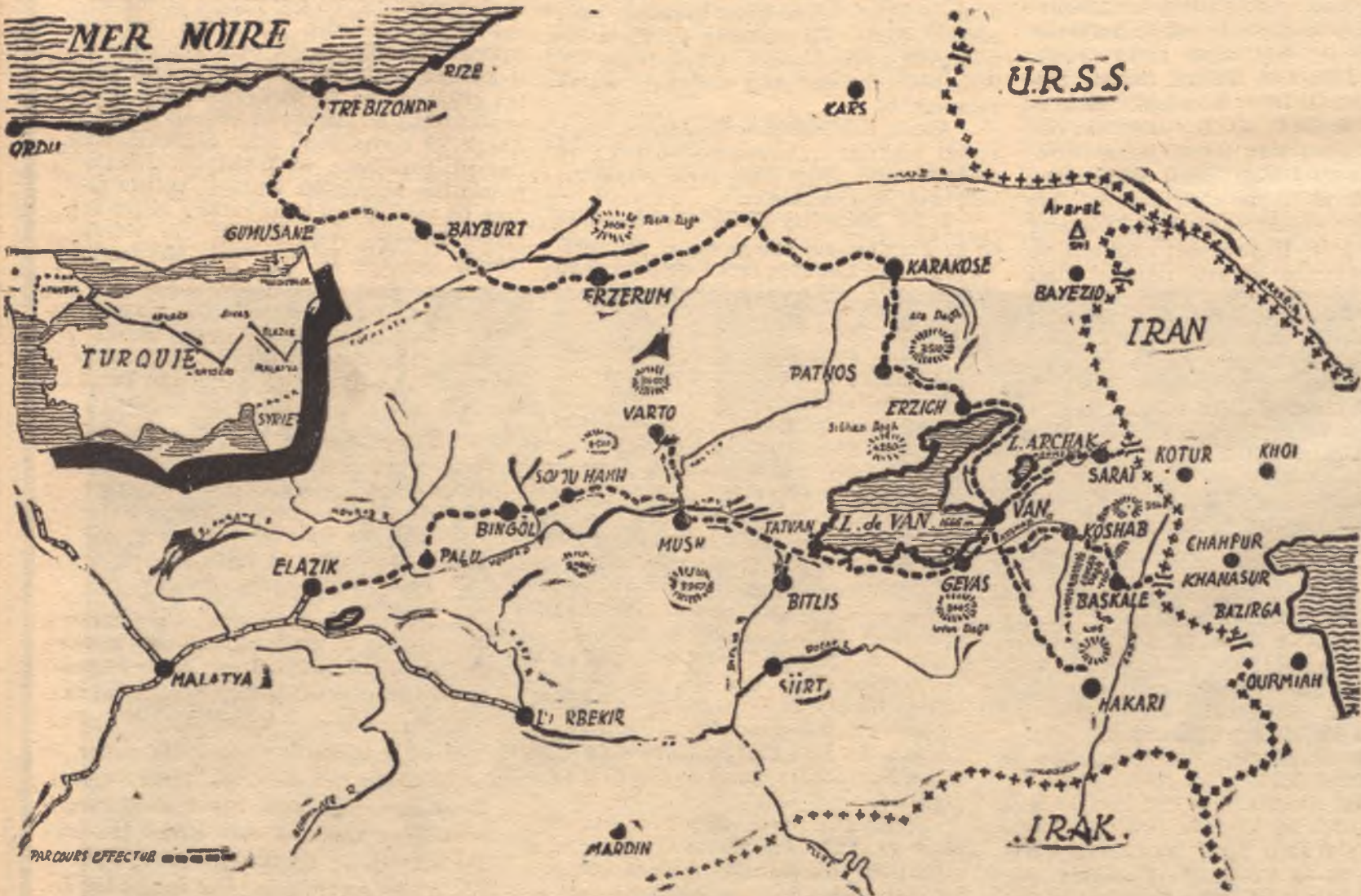
Madde: 15 — Müsterek hedeflerimize ulaşabilmemiz için karşılıklı dostluk bağlarımızın devamlı kuvvetlenmesini temenni eder.

(KURDISH STUDENT'S SOCIETY IN EUROPE - Belgrade 27-31 Decembre 1967)

Bilindiği gibi Suriye'de Baas Partisi iktidardadır. Ve komünist olduğunu açıkça ilân etmiştir. Demek ki kongre, komünizmi canlı gönül den destekliyor.

Kongrede Vietnam ve Yunanlıların verdiği mücadelede beraber olunduğu belirtilmiştir. Şaşmaz gerçek gösteriyor ki, Avrupa Kürd talebeleri cemiyeti komünistlerin elinde bulunmaktadır ve komünist Vietnam'ı hararetle desteklemektedir.

Müsterek hedeflerden kasıt nedir acaba? (Devamı var)

Meşhur Kürdistan haritasının orijinali görülüyor. Topraklarımızın Kırım'a kadar olan kısımları Ermenistan'a; Van, Gevaş, Bitlis, Muş, Bingöl, Palu ve Elazığ, Kürdistan'a ayrılmış bulunuyor. Bu parselasyon işlemi Sevr antlaşmasının III. bölümünde vaad edilmiştir.

İSLÂM'DA AKIL

1

AKIL NEDİR?

Akıl, insanı öteki canlı varlıklardan ayıran özelliklerin en önemlilerinden birisidir. Akıl mahiyetini bilemeyiz. Ancak onun yaşayışımızdaki tesirlerini bilebiliriz. Bu bakımdan aklın tarifi konusunda ihtilâflar vardır:

Feylesoflara göre «akıl, latîf bir cevherdir. Bilgilerimizin doğru veya yanlış oldukları bu cevherle ayırdedilir. «Fakat bu tarif doğru değildir. «Çünkü eğer akıl cevher olsa idi, onun kendi başına ve aklın sahibi olan insan mevcut olmadan da, var olması gerekirdi. Böyle bir durum ise bâtil'dir.

Bazıları da «akıl mânâsı ilimdir. Aralarında fark yoktur. Meselâ; şu şey biliniyor demekle, şu şey akla uygundur demek aynıdır» demişlerdir.

Hakikatte bu fikir de yanlıştır. Zira Allahü teala ilim ile vasıflanabilir. Ama Allah'a akıl sıfatı verilemez. Yani Allahü tealaya âlim denilebilir, fakat âkil denilemez. Bazı kereler aklın ilim mânâsında kullanılması umuma teşmil edilemez.

Bazı âlimler de akli şöyle tarif etmişlerdir: «Akıl, insanda bulunması gerekli olan bir kuvvettir. İnsan bu kudretle esyayı idrak eder. Kendisinde bu kuvvet mevcut olduğu için de, dinin emir ve yasaklarını yerine getirmek insan üzerine bir vazife olur.»

Seyh Pezdevî, İmam Bakıllanî, Şemsü-leimme ve bilumum Eş'arî âlimlerinin akıl hakkındaki görüşleri ise şudur:

Akıl bir nurdur. Bu nur ile hakikate varmanın yolu, din ve dünya meseleleri aydınlığa kavuşur. Göz nasıl görülen şeyleri ışık sayesinde idrak edebiliyorsa, insanın kalbi de aklın nuru ile idrak eder.

Bir insanda aklın mevcut olup olmadığı iyi ve kötü olan şeylerden birini seçmesi ile belli olur. Söyle ki; insan neticesi iyi olacak bir işi yapar, sonu kötüye varacak bir işi de terkeder. Bir işi yapmak veya terketmek ise iki maksatla olur. Gaye ya hayır, menfaat ve iyi netice elde etmektir. Yahut da, hayvanlarda olduğu gibi, her hangi haklı bir sebep yoktur. Akıl ise; hayrı, faydalı olanı ve iyi akibeti seçer. Buradan çıkaracağımız netice şudur ki; yapılan işin hayır ve iyi netice üzerine bina edilmiş olması bu işi yapan kimsede aklın mevcut olduğunu gösterir.

Akıl insanın yaratılışında bilfiil mevcut değildir. Yeni doğan çocuk mutlak mânâda akla sahip olmadığı gibi, akıllı hareketlerde de bulunmaz. Nitekim şu âyet-i kerime bu hükmü doğrulamaktadır:

«Allah sizi analarınızın karnından, kendiniz hiç bir şey bilmiyorken, çıkardı. Size şükredesiniz diye kulaklar, gözler, gönüller verdi. Tâ ki şükredesiniz.» (1).

Fakat çocukta aklın mevcudiyetine istidat vardır. Bu istidada «Bilkuvve akıl» veya «Tabîl akıl» denir. Akıl insanda azar, azar ve yavaş, yavaş ortaya çıkarak mükemmel hale gelir. Buna da müstefâd yani kâmil akıl adı verilir. İnsandaki akıl kemal derecesine çıkmazdan evvel eksiktir. Nitekim çocuklardaki akıl böyledir. Akıl zaman-

la gelişir ve meydana çıkar. Akıl herkeste eşit seviyede olmayıp, kiminde az, kiminde ise biraz daha fazla olarak varatılmıştır. Zamanla gelişen bu aklın bölümlerini, nasıl ve ne zaman mükemmel hale geldiğini bilebilmek zordur. İnsan oğlunun bilgisi bunu bilmeye kafi gelmez. Aklın hakikatini ve kemal derecesini ancak Allahü teala bilir. Cenab-ı Hak bizim, bu husustaki bilgimizi kolaylaştırmak için, aklın zahiri sebebi olan buluş çağına gelmeyi, aklın mükemmel hale geldiğinin işareti olarak bildirmiştir. Dinin emir ve yasaklarına uyma mecburiyeti de, akılbaliğ olanlar için konulmuştur. Gerçekten de aklın gelişmesi buluş çağında olmaktadır. Çünkü nefsin kuvvetleri ve bu arada akıl, insan bünyesinin olgunlaşması ile beraber mükemmel hale gelirler.

AKLIN MAHALLİ NEDİR?

Aklın nerede bulunduğu meselesinde de çeşitli fikirler ortaya atılmıştır:

Âlimlerden bazılarına göre; akıl dimağda, aklın nuru ise kalbedir. Gözle görülemeyen şeyleri idrak eden işte bu, aklın nurudur. Kâmil akıl, sahibini, dünyada buhran ve rezillikten, âhirette ise pişmanlıktan kurtarır.

Bir kısım bilginler de; «Akıl ruhların, ruhlar da bedenlerin hayatıdır» derler.

Hız. Ali (R.A.) kendisine aklın mahallî sorulduğunda, filozofların telâkkilerinin tam aksine olarak şöyle demiştir: «Aklın yeri kalbdır. Ziyası ise dimağdadır.» İslâm âlimlerine göre doğru olan da, budur.

Şu da bilinmelidir ki; Allahü teala meleklerle yalnızca akıl vermiş, şehvet vermemiştir. Hayvanlara da şehvet vermiş, akıl vermemiştir. İnsanlara ise hem akıl, hem de şehvet vermiştir. Bu sebeple akıl şehvetine hakim olan kimse meleklerden daha üstündür. Sehveti aklına hakim olan insan ise hayvanlar mertebesinde, hatta onlardan daha aşağıdır.

AKIL GÜZELİ VE ÇİRKİNİ BİLEBİLİR Mİ?

Dinin emrettiği şeylerde bir güzellik ve yasak ettiği şeylerde de bir çirkinlik sıfatının bulunması gerekir. Aksini düşünmek Allahın sıfatlarına aykırıdır. Zira dinî hükümlerde emredici ve yasaklayıcı olan bizzat Allahü tealadır. Allahın çirkin emretmesi, güzeli de yasak etmesi gibi bir durum düşünülemez.

Bir şeyin güzel veya çirkin olduğu hükmü üç sebepten dolayı verilebilir:

1. Bir şey insanın yaratılışına uygun ve hoş gelir, yahut insana nefret verir. Sevinç ve keder, acı ve tatlı böyledirler.
2. Bir şey ya mükemmeldir, ya da noksandır. İlim ve cehalet gibi.
3. Bir şey ya dünyada takdir ile karşılaşır ve âhirette sevap kazandırır, yahut da dünyada kötü görülür ve âhirette de azâba sebep olur. İbadet etmek ve günâh işlemek böyledirler.

Birinci ve ikinci bölümlerde zikredilen güzel ve çirkin olan şeyler akli olup, hilafsız akıl ile bilinebilirler. Üçüncü kısmın akıl tarafından biliniyor bilinmeyeceği konusu ise akaid mezhepleri arasında tartışma sebebi olmuştur. Bu husustaki görüşler şunlardır:

1 — MU'TEZİLENİN GÖRÜŞÜ :

Mu'tezileye göre iyilik ve kötülüğe hakim olan akıldır. Her şeyin iyi mi, yoksa kötü mü olduğu akıl ile bilinir. Bunun içi nakle, yani Kitab ve Sünnet gibi dinî delillere lüzum yoktur. Allahın iyiliği yaratması aklen şarttır. Aklın yaptığı şey güzel, terkettiği şey de kötü demektir. Aklın güzel gördüğü şeyler farz, çirkin gördüğü şeyler ise haramdır. Meselâ, akıl; Allahü Tealayı ilah olarak ve nefsinin de kul olarak bilmeyi; ihsanda bulunan kimseye teşekkür etmeyi; suda boğulmakta veya ateşte yanmakta olan bir kimseyi kurtarmayı güzel gördüğü için bütün bu fiiller farzdır. Bunların zıddı ise, aklen kötü oldukları için, haramdır.

Bu mezhebe göre; dinî delillerin bir şeyi farz kılma veya haram etme kudreti yoktur. Farz veya haram olma meselesinde dinî deliller sadece birer emaredirler. Çünkü dinî delillere nesh (Hükümden kaldırma) ve tebdil (hükümünü değiştirme) âriz olabilir. Akıl ise bizzat her şeyi farz veya haram kılar. Aklın koyduğu hükümlerde nesh ve tebdil olamaz. Binaenaleyh dinî deliller farz ve haram olan şeyleri bildirmemiş olsalar bile, akıl, nelerin farz ve nelerin de haram olacağına hükmederdi. Bir şeyin farz veya haram olma keyfiyeti dinî delillere dayanmaz. Farz kılma ve haram etme hususunda akıl, şer'i delillerden üstündür.

Yine Mu'tezile, aklın idrak edemediği, hakkında iyi veya kötü hükmü veremediği konularda bile dinî delillerin hükmü vermesini kabul etmezler. Bu sebepten, âhirette Allahü Tealanın görüleceği meselesini inkâr ederler. Halbuki âhirette Allahın görüleceği hususunda âyet ve hadisler vardır. Fakat, akıl Allahü Tealayı görmeyi kabul etmediği için, Mu'tezile de «Allah görülemez» demektedir. Bu hususta ileri sürdükleri aklî delil de şudur: «Görülen bir şeyin bir yönde ve bir mekanda, bir cisim ve şekil olarak gözükmesi lâzımdır. Bunlar ise Allahın vasıflarına aykırıdır. Dolayısıyla akıl, Allahın görüleceği meselesini kabul etmez».

Mu'tezile günâh ve kutur gibi şeylerin Allahın iradesi ile olacağını da kabul etmez. Bu gibi çirkinlikleri Allahın iradesine izafe etmenin akıllı kimselerce kötü görüleceğini; dolayısıyla her şeyin Allahın iradesi ile olacağı hakkında âyet, hadis ve dinî hüküm bulunamayacağını iddia ederler.

Aynı zamanda bunlar; bin insanın iman etmeye ve dinin hükümlerine uymaya mecbur olabilmesi sadece akıllı olmasını şart koşarlar. Yani ferde bu vazifeleri yükleyen yalnız başına fertte bulunan akıldır. Akıl şer'i delillerden üstündür İman ve teklif akıl sahibi olanlara tevaccüh eder. Buna göre; bir kimse, büyük olsun, küçük olsun eğer akıllı ise iman etmesi lâzımdır. Bu hususta hiç bir mazeret kabul edilmez. Akıllı olan çocuğun da iman etmesi farzdır.

(1) En-Nahl Sûresi, Âyet: 78.

(Devamı var)

Komünist âleminde

(Baştarafı 6. Sayfada)

çok «aydın» bu tür basit bir ithamla tevkif olunmakta, ya akıl hastahanesine ya da kömür ocaklarına sevk edilmektedir. Bu durum, tatbik edilen sistemin insan şuurunu ezdiğinin ve buna karşı yapılan isyanın ifadesidir.

Komünist Rusya'nın durumundan kısaca bahsettikten sonra, bunlar karşısında Rusya'nın takındığı tavır ve meydana gelen neticeleri de tahlil etmek lüzumudur.

RUSLARIN ORTA DOĞU MESELESİNDE TAKINDIKLARI TAVIR

Bu iç ve dış buhranlar karşısında Rusya, varlığını devam ettirebilmek için bazı suni ittifaklara girişmek istemiştir. İktisadi buhranı kapayabilmek için, yeni sömürgeler veya gizli sömürgeler edinme yolunu tutmuştur. Araplarla İsrail arasındaki düşmanlıktan ve Amerika'nın İsrail tarafında bulunmasından istifade ederek, Yahudiliğin yol göstermesiyle Araplar tarafını tutar görünmüştür. Suni yardımlar, tebessümler ve yaklaşımlarla Arapların dostu olduğunu isbat etmek istemiştir. Bu aslında Rusların sıcak denizlere inme politikasına uygun düştüğü gibi, Beynelmillel Yahudiliğin, düşmanın sağlam ittifakına mani olma prensibine de uygun düşmektedir. Rusya'nın yakınlık göstermesi, İsrail'e bir zarar ve Araplara fayda getirmemiştir. Ama Rusya, Beynelmillel Yahudilik namına bundan istediğini ele geçirmiştir. Bugün Orta-Doğu'da üsler elde etmiştir. Simdi hedef olarak yalnız Türkiye kalmıştır. Simdi Türkiye'ye de kur yapmaktadır. M. Kemal ve Lenin arasında başlatılan diplomatik ilişkilerin yıldönümünde Kösigin ve Demirel birbirine gönderdikleri mesailerde bu ilişkilerin geliştirilmesi temennisinde bulunmuşlardır. Türkiye'yi de sosyalist

çemberin içine dahil ederlerse komünist stratejinin bir bölümü tamamlanmış olacaktır. Bu durum Rusya'nın içteki derdine, dıştan merhem sürmesi kabilinden bir şey olacaktır. Fakat içindeki dert buna fırsat veremeyecektir.

NASYONALİZM HAREKETLERİ

Rusya, çeşitli milletlerin, kam, kemiği, eti, gözyaşı üzerine kurulmuş bir zalimler malikânesidir. Bugün 15 devlet Rusya'nın zulmü altında inlemektedir. Ama artık milliyetçilik hareketleri de hızla gelişmektedir. Bu 15 cumhuriyetten, yarıdan fazlası Türklerden meydana gelmiştir. Ve Türkler, Rus zulmü altına girdikleri günlerden bu yana her yıl isyan etmişlerdir. Her yıl bir kere değil, sayısız defa isyan etmişlerdir. Ve işte bu isyanlar bugün Rusya'ya düşündürmektedir. Rusya dış pevklerle uğrasavım derken şimdi kendi derdine düşmüştür. Parçalanma kendi bünyesinde başlamıştır.

İsyan her vesile ile kendisini göstermektedir. Son Nato Bakanlar Konseyi toplantısında, Rusya'ya «kademeli kuvvet indirimi» teklif edilmiştir. Rusya bunu kabul etmemiştir. Ama Varşova Paktında bulunan Macaristan bu sese kulak vermiştir. Macar Dışişleri Bakanı Janos Peter, Varşova Paktına Nato'nun bu isteğine müsbet cevap verilmesini istemiştir.

Bu hadiseler, Rus Komünist Partisiyle diğer ülkelerdeki komünist partiler arası gerginliği artıracaktır. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğine bağlı Cumhuriyetlerde görülen isyan alâmetleri Rusya'ya kötü durumlarla karşı karşıya getirecektir. Bu durum karşısında aklımıza şimdi akıl hastahanesine sevk edilmiş bulunan Andrei Amelric'in kitabına isim olarak verdiği soru gelivor.

«Rusya 1984'e kadar yaşayabilecek mi?»

Milletin malına

(Baştarafı 10. Sayfada)

MİLLETE SAHİP OLACAK YOK MUDUR?

Türkiye'de tarladaki köylü, fabrikada ki işçi, okuldaki talebe, resmi dairedaki memur sahipsizdir. Bugün, millet hamisizdir. Milletın düşmanlarına karşı maddi üs tünlülüğü, yani serveti en alçakça metotlarla beynelmillel sermayeye peşkeş çekilmektedir. Millî ekonomi tahrip edilmektedir. Milleti baskalarına muhtaç olmaktan kurtaracak tarla, fabrika gibi hasılat meydana getiren istihsal ekonomisinde tam bir soygun cerevan etmektedir. İstihlakta ise israf alabildiğine kamçılanmaktadır. Milleti sefaletten kurtaracak traktör fabrikaları, gübre fabrikaları, ağır sanayi tesisleri kurulmamaktadır. Bunların yerine yabancı sermayeye makarna, ciklet, koka-kola gibi lüzumsuz tüketim fabrikaları -millî sanavii ezecek şekilde- kurdurulmaktadır. Ekonomi üzerinde tam bir zulüm makinası işlemektedir. %3 lük Yahudi-Rum-Ermeni azınlığı sanavii %60 ını, ithalat ve ihracatın %90 ını ele geçirmişlerdir. Gelir dağılımında (vanı inkısam ekonomisinde) millî servetin aslan payını vine azınlıklar almaktadır. Azınlıkların, millî gelirdeki gerçek tesir nisbeti %2000 dir. Salamonlar, Dimitrililer, Misonlar milleti bitmez-tükemez bir hırsla sovmaktadırlar. Kövde aç bırakılan vatanın sahibi millet evlatları ise çok az bir ücretle Misonun Boğazindeki apartmanın kaptancılığını, veya Salamonun Adadaki vahşinin çöpcülüğünü yapmak zorunda bırakılmaktadır. Kanıvla zaferler yazan Mehmed, inim inim inlemekte, sahipsiz, himavesiz sovlmaktadır. Buğdayını değerlendiremeyen köylünün, gecekonduarda inleven iscinin, talehenin, memurun ızdırabı altında birbirlerinden ayrılmaktadır.

SUDAN

(Baştarafı 7. Sayfada)

dir. Nasır, Numeyri ve Kaddâfi her geçen gün iktidarlarının sallandığını farketmektedirler. Gerek Mısır, gerekse Libya ve Sudandaki gerçekten samimi hareketler bu Rus kuklalarını iyiden iyiye düşündürüyor.

Numeyri Mehdi'yi öldürmüş olmasına rağmen onun başlattığı hareket durmamış, teşkilâta bağlı olanlar tarafından geliştirilmiştir. Her gün de Numeyri için daha tehlikeli bir hal almaktadır. Bu, Numeyri'nin tedbirli davranmasına vesile olmaktadır. Mısır'a girmek istediği ittifakın da bundan ileri gelmesi muhtemeldir.

İslâm memleketlerinde Rusya'nın ajanlığını yapan bu adamlar belki bir gün ihanetlerini farkedeceklerdir. Ama o zaman iş isten geçmiş olacak ve bunlar iki akıbetle karşılaşacaklardır. Ya Rusya bunlara bütün ajanlarına yaptığını yapacak ya da uyanan milletler bunlardan hesap soracaktır. Başka bir düşünce tarzı yoktur.

Bugün Afrika'da gelişen hareketler her ne kadar Rusya tarafından yanlış yollara kanallize edilmek istense de kendini temizleye temizleye hedefe yürümektedir. Bu hareketler gayri insanî bütün fikirlerden temizlendiği an gerçek kurtuluş beklenbilir. Afrika'da hak ideolojiye doğru hızlı adımlarla ilerlenmektedir. Nasır'ların Kaddâfi'lerin, Numeyri'lerin suni ittifakları yine kendi kendine çözülecektir.

Zafer hak ideoloji için mücadele eden mazlum milletlerindir.

KARDEŞ KAVGASI

(Baştarafı 11. Sayfada)

tahsis etmesi,, iyi niyeti ile bağdaşmaz. Bu gerçek saklanmamalıydı. Üzücü hadiseler fırsat vermek istemiyorsak, sağcılar birbirine düşürmeğe yönelen davranışlar karşısında en büyük dikkati göstermekle vazifeli olduğumuzu unutmamalıyız.

29 Mayıs'ta M.T.T.B. civarındaki afiş yapıştırma meselesi dolayısıyla çıkan hadise elbette üzücü bir hadisedir. Bir müminin değil başının yarılmasına, kılının koparılmasına rıza gösterilemez. Ancak bu derece hasın bir kavgayı hazırlayan haksızlıklardan hiç bahsedilmemiştir. Gerçekte, ilk defa yapıştırılan miting ilânlarının, başka hiç bir boş yer yokmuş gibi hem de Perşembe gecesi yapıştırılması iyi niyetle çok zor bağdaştırılır.

Yukarıda açıkladıklarımız, zulme uğramış, hakları ihlâl edilmiş bir grubun karşılık verme duygularından mümkün olduğu kadar kurtularak, beynelmillel millet düşmanlarına karşı verilecek uzun ve sabırlı mücadelenin şartlarına girmeye gayret edilerek yazılmıştır.

Hakkımızı milletin mücadelesi için ıptal ettik.

Elemimizi, birlik isteyen millet için içimize gömdük.

Kavga kükemizi, kardeşliğin batırı için mum ettik.

İlahî bize sabır ve sebat ihsan eyle. Düşmanlığı körükleyenleri uyandır, ıslah eyle.

Personel Kanunu

(Baştarafı 9 ncu sayfada)

cak? Üstelik bu endişeyi haklı kılacak sebepler de az değildir. Yahya Han'ın Türkiye'ye gelişi ile beraber onun etrafında koparılan fırtına, memleketteki komünist silâhlı tecavüzleri karşısında hükümetin lâ kaydiliği Yahya Han modelinden fayda umanlara ümit vermiştir.

Ayrıca Başbakanın değişeceği veya «Cumhurbaşkanı yeni bir Başbakan arıyor» yolundaki söylentiler, bazı subayların tevkifi, tayini liderlerin cumhurbaşkanı ile mutadı olmayan ziyaretleri bu endişelere gerekçe olmaktadır.

Hükümet bir hayli yıpranmıştır. Dün kader birliği ettiği mason biraderler bile bugün sert tepkiler göstermektedir. Demirel parti grubunda ağır ithamlara uğramıştır. Kendi parti grubunun bile itimadını her geçen gün biraz daha kaybeden bir iktidarın yaşama gücü ne kadardır? Üstelik gücü ve takatı sınırlı bir iktidarın istikrarı kaybolmuş, sıkıntısı ve ızdırabı gittikçe katmerleşen milletimizi ne zaman, nasıl, hangi kuvvetle mamur ve müreffeh Türkiye (!) idealine ulaştıracağız?

Gidiş bir hükümet buhranına doğru dur.

OKUYUCULARIN DİKKATİNE :

- Yeniden Millî Mücadele milletin değerlerine bağlılığı şiar edinmiştir. Üzerinde, olmadık kişilerin ulu orta lâf ettiği meseleleri, temel kavnaklara inerek çözmek en sağlam voldur. Mecmuamızın geçen sayılarında Ömer Neseffî'nin (R.A.) Akaidini nesretmiştik. Türkiye'de Türkçe olarak ilk defa mecmuamızda nesredilen bu eser, ileri de kitap haline getirilecektir.
- Ayrıca Yeniden Millî Mücadele önümüzdeki sayılarından itibaren Akaidde imamımız olan İmamı Maturidî'nin (R.A.) Akaidini nesretmeve baslavacaktır. Bu kıymetli eser bütün mü'minlere ve vatanseverlere ulaşmaları gerçek inancın temellerini gösterir.

İNKILÂB İLMİ

19

yi ezen; tartarken hiyle eden, alırken bir malı çok hafıfmiş gibi satarken de ağır-mış gibi tartan; her türlü hiyleyi, faizi ve zulmü revâ gören; insanları huzursuzluğa sevkeden zümrelerin aleyhine bütün bir milleti, bütün bir insanlığı korumak davası ve azmi vardır. İslâm ideolojisi ve İslâm ideolojisinin ifadesi olan davet; insanların içinde yaşadıkları kötü şartlardan, geçirdikleri buhranlardan tek sorumlu olarak onların içinde yaşamış oldukları küfür nizamını ve küfür şartlarını mesul tutar. Küfür şartlarının, İslâm dışı şartların meydana getirdiği zulmün de küçük bir zalimler şebekesinin ve kâfirler gurubunun ienfâatine işlediğini ilân eder. İslâm insanları kâfirler ve mü'minler olmak üzere ikiye ayırır. Bütün mü'minleri, insanlığın kötü hayat şartlarından mesul telakki ettiği, küfür fikriyatı ve idarecileri karşısında mücadeleyle davet eder. O' samimî surette ve en gerçek ifadesiyle köylülerin, işçilerin, öğrencilerin ve her türlü ictimâî sınıfın —teşekkül etmiş ve edecek her ictimâî sınıfın— menfaatinin, hayat şartının ve istikbalinin garantisinin sadece İslâmın istediği şartlar altında yaşamak olduğunu bunun haricinde bulunan bütün yaşayış şekillerinin ortadan kaldırılmasını, insanların hastalıktan kurtulmasını yegâne çaresi olarak kabul eder. Bövlece işçiler, köylüler, askerler ve öğrenciler, o zamanın şartlarına uygun olarak, içinde yaşadıkları kötü hayat şartlarının mesulü olarak gördükleri küfürden uzaklaşmağa İslâmı kabul etmeğe ve İslâmın uğrunda mücadele etmeğe davet edildiler.

Kitle hareketlerine dayanılarak yapılan bütün inkılâbî hareketlerin değişmez kaidesi; memleketin büyük bir ekseriyetini, bu ekseriyetin kötü hayat şartlarının tek mesulü addettikleri, kendi doktrinlerinin dışındaki inanış şekillerinden, doğan hayat tarzları, bu hayat tarzlarının idamesinden menfaati olan sömürücü ve ifaad edici zümrelere karşı mücadeleye davet etmek olmaktadır.

Kur'anın ve Sünnet'in tetkikinden çıkan neticelere göre; İslâm inkılâbî hareketi, muayyen zümrelerin teşkilâtlandırılması için, küfürle itham ettiği zümreleri göstermiştir. Demin bir nebze temas edilen, köylülerin ve işçilerin teşkilâtlandırılması sâikini ararken Kur'anda şunu görürüz: Ezilen ve kötü hayat şartlarına itilmiş bulunan bütün zümrelerin bu havat tarzına itilmelerinde bir mesul vardır. Bu mesul «küfür iktidarı» diye isimlendirilebilecek olan küfürün hakimiyetidir. İşte bu küfür hakimiyeti kendi düşünce ve menfaatine uygun olarak sivasî ve iktisadî şartları değiştirmiş, dejenere etmiş. Bütün insanlığın başına bela olmuştur.

MÜCADELENİN TOPYEKÜN MAHİYETİ VE SINIRSIZLIĞI

Clausewitz'in harb hakkındaki kitabı «mutlak harb» anlayışını tam manasıyla ortaya koymuştur: «Düşmanı kendi arzuna tabî kılmak için, bir baskı âleti olarak harb; şiddetin kullanılması ve fazla laştırılması hususunda, hiç bir şartın konulmasına müsaade etmez. Harb ancak son noktasında durur.» Clausewitz'in tarifi göre harb mutlak bir mahiyet kazanmıştır. Şöyle ki; hasmın irade gücünü ta-

mamiyle kendi irade gücümüze râmetmek kendi irademizi üstün kılabilme ve isteklerimizi kabul ettirebilmek için hiç bir şartın, hiç bir manî halin kalmadığı ama kadar yapılan ve gayesi bu olan harbe mutlak harb deniyor. Mutlak harb bu vasıfta olan bir harbdır. Harb yalnız son noktasında durur. Yani harb, hasmın iradesi kendi irademize tamamiyle teslim olduğu anda durur.

İslâm inkılâpçı hareketinde bu gaye tesbit edilmiş durumdadır. Son hedef yeryüzünde küfür iktidarının ortadan kalkmasıdır. Küfür iktidarı tamamiyle İslâm iradesine tabî olasıya kadar yapılan mücadele harbin mutlak manasım ve mahiyetiyönünden harbin sınırsızlığı ve mutlak oluşudur.

Clausewitz'e göre; geçmişteki harblarin ekseriyeti sınırlı harblardı ve mutlak harb anlayışı içerisinde realitenin derecesi nazarı itibare alınırsa bir korkunun uyanmasına sebebiyet veriyordu. Clausewitz Avrupalıların, Fransız ihtilâline kadar yapmış oldukları harblarin mahiyetinin sınırlı harb olduğu kanaatindeydi.

Mutlak, sınırsız ve topyekün harb ke lîmeleriyle ifade edilen harb nevi, diğer harb nevilerinden ayrılır. Evvelâ, hedefi itibariyle ayrılır. Mutlak ve sınırsız harbe hedef, hasmın iradesini tamamiyle yok etmek, ortadan kaldırmaktır. Ama bir kalenin zaptı, bir şehrin işgali, muayyen iktisadî zenginliklerin yağması hedefine yönelen harb sınırlı mahiyettedir.

İslâm inkılâpçı hareketinin mücadele sinin mahiyeti diğer inkılâplar gibi Clausewitz'in vermiş olduğumuz, mutlak harb tarifine uygundur Kur'an-ı Kerim'de, Cenab-ı Allah mü'minlere; «Yeryüzünde hiç bir müsrik, İslâm iktidarına muhalefet edecek hiç bir kudret kalmayısıya ve İslâm iktidarı yeryüzünde hâkim olasıya kadar mü'minlerin mücadele etmeleri» direk harebe anlayışdır. Nihai zafer için bütün üffini vermektedir (El-Enfâl Suresi: 39.)

Sınırsız harb en son ve katli bir mu kuvvetlerin aynı zamanda siyasî harb hilelerinin, diplomatik faaliyetlerin tek gayesi sermayeyi bir işe yatırır gibi, katli bir muharebeye girmektedir. Demek ki; sınırsız harb, sadece askerî kuvvetlerin kullanılması değil diplomatik, psikolojik ve diğer harb şekillerinin de kullanılmasını icab ettiren bir harb şeklidir. Düşman kavitsiz şartsız teslim olmaya mecbur edilmedikçe ve hakimiyetini baskasına devretmeyi kabul etmedikçe -zaman ister az, ister çok olsun veya ister toprak kazansın, ister kaybedilsin harb durmaz. Muavven bir düşman memleketinin işgali, eğer orayı inkılâbî gücün iradelerinin hâkim olduğu bir memleket ve vasat haline getirmiyorsa, o memleketin askerî kuvvetlerle işgal edilmiş olması hiç bir mana ifade etmez. Yani sınırsız harbın hedefine vassı olduğunu göstermez.

Fransız ihtilâli ve Napolyon harbları esnasında birbiri içine giren cereyanlar vardır. Bunlar sonradan «Komünizm» ve «sınıf mücadelesi» ile de ifade edilmiştir.

İşte bu cereyanlar, Marx ve Engels'dir ki komünizmin ideolojik yapısını kurmuşlar, sınırsız harbi sınıf mücadelesine tatbik etmişlerdir. Sınıf mücadelesinin yani işçi sınıfının yapacağı mücadelenin nev'ini, işçilerin hakimiyetini kabul ettirmeyi nihai hedef olarak kabul etmişler ve onun haricindeki bütün iktidar şekillerinin ortadan kaldırılmasını düşünmüşlerdir.

Burada Kur'an-ı Kerim'in direktifleri ne müşabih bir durum görüyoruz ki; Kur'an-ı Kerim'de İslâm hükümrânlığının yer yüzünde hâkim kılınması ve İslâm haricindeki bütün iktidar nevilerinin tasfiyesine yönelmiş bir harbin direktifi vardır.

Marx, 1871 Paris Komünü çapulcu a-yaklanmasından, gelecek sefer hedefin sadece askerî idarenin bir elden diğer bir ele geçmesi şeklinde olmayacağı fakat bunun ezilmesi lâzım geldiği neticesini çıkarmıştır. Demin ifade edilen şekliyle, sınırsız harb teorisini işçi mücadelesine tatbik etmiştir.

Fransız inkılâbı ve Napolyon harblarından sonra, sınırsız harbe doğru temayül, bilhassa, halkın bir işi olmuştur. Clausewitz, Avrupa'da 18. yüzyıl harblarının sadece hükümeti ilgilendiren işler olduğuna işaret etmiştir. Fransız ihtilâli zamanındaki harbler, birden bire, 30 milyonluk Fransız halkının müşterek bir işi haline geldi. Mücadele, milletin teşkilâtı birliğinin yaptığı bir mücadele haline gelmişse; harbler topyekün ve sınırsız bir mahiyet almış demektir.

Clausewitz, «halkı silahlandırma» bahsinde, sınırsız harbe ait düşünüşünü ortaya koydu. Ona göre; bir millet istilaya uğradığı zaman ordusunu sınırdan içeriye çekerek ve düşmana karşı halkı silâhla korumak için askerî kuvvetini kullanır. Halk-harbindeki alev, çok geçmeden katli harbe en yüksek derecesine varır. Bir millet mağlûbiyetten sonra tekrar döğüşmek üzere ayaklandığı zaman, istilaya karşı mukavemet etmek için, halk-harbi en uygun bir harb şeklidir. Clausewitz'in harb felsefesinin, istilaya karşı, millî ihtilâl hareketinin çıkışına sebebiyet vermesi bakımından deşerli bir yardımı olduğu söylenebilir Clausewitz'in ideal bir sınır harbinin temeli; halk-harbi için milleti silahlandırmaktır.

İslâm inkılâbî hareketlerinin ve komünist inkılâbî hareketlerinin harb teorileri, sınırsız harb teorisidir. Nazilerle diğer muvaffak olmuş ve kitleyi teşkilâtlandırmak suretiyle mücadeleye girmiş bulunan hareketlerin de mücadeleleri topyekün ve sınırsızdır.

İslâm inkılâbî hareketinde ashâb Mekke halkını teşkilâtlanmağa, onları küfre karşı direnmeğe davet etmişlerdir. Bu iş Medine'de başarılabilmiş ve Medine halkı «kitleleşme» diye ifade edildiği şekilde siyasî ve askerî bir teşkilât haline gelmiştir. Artık bundan sonra, bütün bir Arabistan kıtası halkının İslâm ideolojisinin emrinde silâhlanmış insanlar oldukları görülmüştür.

(Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

Türkiye'de ve Dünya'da
ideolojiler
kavgasından akisler

BÜTÜN BEŞERİ HADİSELER İDEOLOJİLER KAVGASINDAN DOĞAR..

Cumhuriyet Gazetesi mahkûm oldu

Mücadele Birliği aleyhine yalan neşriyat yapan, İtalyan casusu Yahudi Emanuel Karasu'nun yakın dostu Yunus Nadi'nin Rotarien ve Mason oğlu Nadir Nadi'nin çıkardığı Cumhuriyet Gazetesi Toplu Basın Mahkemesi tarafından mahkûm edilmiştir.

28 Ekim 1968 günü «Genel Kurmayda gizli bir dernek ortaya çıkarıldı.» diye, Cumhuriyet Bayramı arifesinde kasıtlı neşriyat yaparak bütün çirkefliliğini ortaya koymuştu. Bu tarihe kadar Cumhuriyet gazetesinde en azından dört defa Mücadele Birliği hakkında haber çıkmış olmasına rağmen, Mücadele Birliğine onun demokratik, kanunî mücadelesine gizlilik izafe ederek ne kadar gayri millî olduğunu ispat etmişti.

Mücadele Birliği bu asılsız haberi 26 Aralık 1968 tarihinde mahkeme kanalıyla tekzip etmişti. Ne yazık ki Cumhuriyet gazetesi kanunları çiğneyerek, hattâ hiçe sayarak, tekzibi haberin çıktığı sayfada neşretmemiş, arka sayfaya sıkıştırmıştı.

Bu kanunsuz hareket mahkemeye intikal ettirilmiş, son duruşma ile mahkeme Mücadele Birliğinin talebini haklı bularak Cumhuriyet Gazetesi Yazı İşleri Müdürünü 2000 TL. ağır para cezasına ve 15 gün de hapse mahkûm etmiştir. Hapis cezası para cezasına tahvil edilmiş, fakat tecil edilmemiştir.

Böylece adalet Mücadele Birliği lehine tecilli etmiştir.

Kayseri Y. İslâmın Bildirisi

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsünde talebeler haklı olarak bir protesto hareketine girişmişlerdi. Protesto hareketi, okulda Rifai olduğu kesinlikle bilinen Müdür Ethem Ruhi Fırlalı ve edebiyat öğretmeni Nazik Erik'e karşı idi. İslâm'ın Tevhid akidesine sıkı sıkıya bağlı olan talebeler, sapık bir cereyanın okulda yerleşmesine mani olmak istediler. Sadece bu sapık cereyanın mümessili olan iki hocaya karşı girişilen bu hareket, Rifai müdür E. Ruhi Fırlalı tarafından yanlış aksettirilmek istendi. Derhal başkanlığa haber gönderen müdür, başkanlığın emri ile okulu kapattı.

E. Ruhi Fırlalı ve Nazik Erik adlı hocaların bağlı olduğu Rifailik gayri İslâmî bir cereyandır. Meccumamızın 17. sayısında genişçe yer ayırdığımız bu cereyan, İngiliz ajanı olduğu iddia edilen Kenan Rifai'nin fikirlerine dayanır. Gizli solcu teşkilatların ve hücrelerin direktifleriyle hareket eden, komünist Nazım Hikmet'i hapishaneden kurtarmak için imza kampanyası açan Nezihe Araz'ın da dahil olduğu Rifailik, Ahmet Er Rifai tarafından ortaya atılan Rifai tarikatından farklıdır.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsündeki bu iki hoca, kendilerini haklı çıkarmak, talebeleri ve İslâm Enstitülerini milletin gözünden düşürmek için bir bildiri neşretmişlerdir. Altına da aslı olmadığı halde bütün öğretim üyeleri diye imza koymuşlardır.

Talebelerin, buna cevap olarak yazdığı ve bu hocaları bütün Kayseri halkının gözü önünde yapılacak açık oturuma davet ettikleri bildiriyi aşağıya aynen alıyoruz.

Enstitümüzde % 75 randumandan bahsedilmektedir. Yalandır. Çünkü Ethem Ruhi Fırlalı geleli henüz 75 gün gibi kısa bir zamanda nasıl olur da

%75 randumandan bahsedilir? Zira bu zamanda bizler ne bir imtihana ne de bir mezuniyet devresine girdik. Eğer bu randuman Ethem Ruhi Fırlalı'nın gelişinden önceki randuman ise, bu da yalandır. Zira geçen yıllardaki randuman İstanbul Y. İ. Enst. de %22, Konya Y. İ. Enst. de % 24, İzmir'de ise %17 civarında iken Kayseri Y. İ. Enst. deki randuman %7, idi. Herhalde bu %75 randuman değildir.

Bildirinin diğer bir yerinde, «girişilen boykot hareketlerinde menfaatçi bir zümrenin tesiri olduğu» iddia edilmektedir.

Şimdiye kadar hiç bir dış tesirin altında kalmadan öğrenime devam eden bizler, sadece onların sapık ideolojilerine karşı çıktığımızdan dolayı bu iftirayı savurmaktadırlar; Soruyoruz ve cevap istiyoruz Enstitüde Rifailikten başka hangi sapık ideoloji vardır. Bildirilerinin bir yeri aynen şöyledir: «Bilhassa aramızda bazı arkadaşlarımızıza yöneltilen, ayrıca kanunî suç olduğu belli olan mesnetsiz isnat ve iftiranın bir tertipten ibaret olduğu vicdanlı Türk Hakimlerinin basiret ve adaleti ile yakında ortaya çıkacaktır» denilmektedir.

Bildirilerinin altına, bastırdıkları matbaanın ismini bile bastırmaktan imtina eden öğretim üyelerine şimdi soruyoruz.

1— Biz sizin İngiliz casusu olduğu iddia edilen Kenan Rifai'nin fikirleriyle yani Rifailikle itham ettiğimiz halde bildirinizde sayın halkımıza niçin «biz böyle bir tarikat mensubu değiliz» diyemiyorsunuz? Neden iddialarımızı sukutla karşılıyorsunuz?

2— Enstitü bir emri vaki ile kapatıldığı halde bakanlık müfettişleri neden gelmiştir? Neden, devamlı mezkur iki hoca ile özellikle, Nazik Erikle müşvere halindedirler. Protestoya

girişen N. Erikle E. Ruhi Fırlalı mıdır yoksa öğrenciler mi?

3— Sayın halkımız: Bu iddialarımızın gerçek olduğunu ve mezkur iki hocaların Rifai Tarikatının mensubu olduğunu delillerle isbata hazırız. Kendilerini Kapalı Spor Salonunda açık oturuma davet ediyoruz. Halkımızı aldatanların kim olduğunu, halk ve hak huzurunda sayın halkımıza delillerle açıklayacağız. Bunu bir davetiye kabul ediyoruz isbata gelmeyen alçaktır, adidir, asıl yalan söyleyen odur.

**KAYSERİ YÜKSEK İSLAM
ENSTİTÜSÜ BÜTÜN
ÖĞRENCİLERİ**

YABANCI BASINDA FETİH HAFTASI

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı'nın tertip ettiği «Büyük Fetih Yürüyüşü ve Mitingi» Türkiye'de şimdiye kadar eşine az rastlanır şekilde dikkatleri üzerine toplamıştır. Fakat bu yürüyüş basınımda gereği şekilde değerlendirilmedi. En basit bir sokak hadisesine veya dağ başındaki hırsızlığı manşetlere geçiren gayri millî basın, bu haşmetli yürüyüşü duyurmamaya çalıştı.

Hal böyle iken Avrupa'nın hristiyan ve yahudi basını Türkiye'deki yürüyüşün kendileri için ifade ettiği tehlikeyi anladıklarındandır ki Mücadele Birliği'nin miting ve yürüyüşünden bahsetmeden duramadılar. Ayrıca Patrikhane önünde ki protesto hareketi Yunanistan'ı az endişelendirmedi.

Aşağıya THE DAILY STAR adlı gazetenin 30 Mayıs 1970 tarihli nüshasındaki haberi tercüme ederek aynen alıyoruz:

TÜRKLER ANTI-AMERİKAN VE ANTI-RUS YÜRÜYÜŞÜ TERTİP ETTİLER

Sağcı nümayişçiler Cuma günü İstanbul'da «Amerika Rusya Yahudiye Kukla», «Fatih Geliyoruz» ve «Milletim Uyan» yazılı dövizler taşıyarak yürümüşlerdir.

Mücadelecilerin duruşması

Kâzım Korkmaz, Semih Topçu ve Abdülkadir Akpınar'ın 5. Ağır Ceza Mahkemesinde devam eden duruşmaları geçtiğimiz Cumartesi günü de bir kesin neticeye bağlanmamıştır. Komünistlerin iftiralarıyla tevkif edilen bu üç sağcı talebe geçen Eylül ayından beri hapishanede bekletilmektedir. Halbuki hapishaneye giren, tabancalar molotoflar yakalatan komünistler bu kadar uzun zaman hapishanede bırakılmamıştır. Türkiye'de özerk müesseseler milletin işbaşına getirdiği siyasal iktidarların, dolayısıyla milletin murakabesinden uzak bir vaziyette icraatte bulunuyorlar. Üniversitelerin silahlı canilere tesliminde üniversite rektör ve dekanlarının suçu ne yazık ki sağcı öğrencilerin sırtına yüklenmeye kalkıyor. Işık Mühendislik Okulunda böyle bir komünist komplosuna kurban giden milliyetçi öğrencilerin duruşmaları 27 Haziran 1970 gününe bırakılmıştır.

Göstericiler 517 yıl evvel İstanbul'u fetheden Fatih Mehmet'in zafer rotasını takip etmişlerdir. Halk Topkapı'daki surlardan başlayarak Sultanahmet Meydanına kadar yürümüşler.

10.000 kişi kadar halk Feth'in yıldönümünü kutlarken yüzlerce toplum polisi Ayasofya civarını kordon altına almıştır.

Mücadele Birliği'nin İstanbul'un Fethi dolayısıyla tertip ettiği «Fetih Haftası» da Avrupa basınında akisler uyandırmıştır. Aşağıda Patrikhanenin protesto suyuyla ilgili hadisenin İngiliz gazetelerinden birindeki tercümesini okuyacaksınız.

TÜRK GENÇLERİ PATRIKHANE ÖNÜNDE BİR PROTESTO GÖSTERİSİ YAPTILAR
27 Mayıs 1970

100 kadar sağcı genç bugün Patrikhane önüne yürümüşlerdir. Sağcı gençler Patrikhane'nin girişi önünde tahtadan bir haçı yakmışlardır.

Patrikhanenin önündeki öğrenciler, patrikhanenin yurt dışına çıkarılmasını istemişler ve patrikhaneyi ihanet yuvası olarak nitelemişlerdir. Bir fiili durum meydana gelmemiştir. Gösteri 27 Mayıs'ın onuncu yıldönümü arifesine rastlamıştır.

**INTERNATIONAL
HERALD TRIBUNE**